

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ
ಜೂನ್ 2020

ವನ್ಯಜೀವಿಗಳ ಸೌಂದರ್ಯ

ಹುಡಿಗುಟ್ಟಿ ಹೋದ ಇಡಿ ಘಟಕೆ ಇಂದು ಮರುಹುಟ್ಟು ಹಕ್ಕು ಸಹಜ
 ಮರುಕಳಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮುಕ್ಕಳಿಕೆ ಉಕ್ಕಿ ವೇದನೆಯ ಭಾವ ಜಲಜ
 ದೇವಸ್ವರ್ಣವಿರೆ ಸರ್ವ ಸುಗಮದಲಿ ಅನುಭವದ ಸಹಜ ಯಾನ
 ತನ್ನ ತಾನರಿಯೆ ಅಂತರಾಳದಲಿ ಬೆಳಕಿತ್ತು ನವನವೀನ
 ಅತಿದೀನ ಸ್ಥಿತಿಯ ತಾಟಸ್ಥ್ಯ ಗತಿಯ ಘನ ತಮದ ಮದ್ದದಲ್ಲಿ
 ಪ್ರೇರಣೆಯ ದಯೆಯು ಕ್ಷೋಭೆಯಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಪುಕ್ಕಲಿನ ತೆಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ
 ಅಜ್ಞಾತ ಜಗದಿ ಕೋರಿಕೆಯು ನಮ್ಮ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಹಂತದಂದು
 ಅಭಿಲಾಷೆಯೊಂದು ಎದೆಗೊಟ್ಟು ನಿಂದು ಗವಸಾಗಿ ಬಂದಿತಿಂದು

- ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ

(ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ 'ಸಾವಿತ್ರಿ'; ದಳ 1 ರೇಣು 1 ಪುಟ 3)

<p align="center">ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ ಜೂನ್ 2020</p>	<p align="center">ಸಂಪುಟ: 30 ಸಂಚಿಕೆ: 06 ಪರಿವಿಡಿ</p>
<p>ಸಂಪಾದಕರು: ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಮಠದ ಹಿಂಭಾಗ, ಗಿಬ್ ಸರ್ಕಲ್, ಹೆರವಟ್ಟು ರಸ್ತೆ, ಕುಮಟಾ - 581 343. ಫೋನ್: 94487 74920 editorabpng@yahoo.com</p> <p>ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿ ಡಾ ಗುರುಲಿಂಗ ಕಾವ್ವೆ ಡಾ ಆರ್.ಕೆ. ಕುಲಕರ್ಣಿ</p> <p>ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಡಾ ಅಜಿತ್ ಸಬ್ಬೀಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ ಕರ್ನಾಟಕ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ, ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಪ್ರಾಯೋಜಕರು: ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ.) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078. ಫೋನ್: 080 - 2244 9882 http://abp.sirinudi.org</p> <p>ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ.: ಗಣಕಯಂತ್ರ ಕೇಂದ್ರ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ.) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಆಫ್ ಸೇಟ್ ಮುದ್ರಣ: ಶೇಷಸಾಯಿ ಇ ಫಾರ್ಮ್ ಪ್ರೈ.ಲಿ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ.) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p>	<p align="center">ವನ್ಯಜೀವಿಗಳ ಸೌಂದರ್ಯ</p> <p>ಜಡತ್ತದಲ್ಲಿ ದೈವತ್ವದ ಆವಿಷ್ಕಾರ. - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು</p> <p>ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ 3 ಅನು: ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ</p> <p>ಪ್ರಾಣಿ ಪ್ರಭೇದಗಳು 4 ಅನು: ಡಾ ಮಹಾದೇವ ಸಕ್ರಿ</p> <p>ಮಾನವ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿ 14 ಅನು: ಪ್ರೊ. ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ಕೆ.</p> <p>ಪ್ರಾಣಿಗಳೊಡನೆ ಒಡನಾಟ 24 ಅನು: ನಾಗಜ್ಯೋತಿ ಯಲಿವಾರ</p> <p>ಶ್ರೀಮಾತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳು 28 ಅನು: ನಾಗಜ್ಯೋತಿ ಯಲಿವಾರ</p> <p>ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕುರಿತು ನೆನಪುಗಳು 29 ಅನು: ಡಾ ಬಲಭೀಮ ಭೀಡ</p> <p>ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು - ಶತಮಾನದ ನೋಟ 42 (ಮುಂದುವರೆದ ಭಾಗ - 5) - ಶ್ರೀ ನವನೀತ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು</p>

ಸಂಪಾದಕರ ಟಿಪ್ಪಣಿ

ಜೀವನದ ಬಗೆಗೆ ಮಾನವನು ಕೇವಲ 'ಮನುಷ್ಯ ಕೇಂದ್ರಿತ'ವಾಗಿರುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ನಮಗೆ ನಾವೇ, ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವನು ಮಾತ್ರ ಶ್ರೇಷ್ಠಜೀವಿ ಹಾಗೂ ಔನ್ನತ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ ಜೀವಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೇ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ ಪರಿಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಪ್ರಾಣಿ ವರ್ಗ ಹಾಗೂ ಸರ್ವ ವಸ್ತುಗಳೂ ಸಹಿತ ನಮ್ಮ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ ಎಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನಾವೇ ಈ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದು ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ದೇವರೂ ಸಹಿತ ನಮ್ಮ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಇವುಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ "ಪೂರೈಕೆ ಮಾಡುವ ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ"ವನಂತೆಯೇ ಪರಿಗಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಅಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರದ ಮನೋಭಾವವೇ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಣಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಮಾನವನಿಂದಲೇ ರೂಪಿತ-ಗೊಂಡಿರುವ ಅಸಮತೋಲನದ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದಾಗಿ, ಹಾಗೂ ಕ್ರೌರ್ಯದಿಂದ, ಕುರೂಪಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ "ಪ್ರಕೃತಿಯು" ಆಗಾಗ ಇದನ್ನು ತಹಬಂದಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಸೂಕ್ತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಕೃತಿಯು ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿಧಾನಗಳನ್ನೂ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಆದಾಗ್ಯೂ ಈ ಭೂಮಿಯು ಸಸ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಸಹಿತ ಬದುಕಲು ಇರುವ ತಾಣವಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳಿಗೂ ಸಹಿತ ಈ 'ಹಕ್ಕು' ಇರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾನವನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವುಗಳೇ ಮಾನವರಿಗಿಂತ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ದಿವ್ಯತ್ವ ಭಾವದಿಂದಲೇ ಗೌರವಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಕೃತಿ-ಪ್ರಾಣಿ ಸಂಬಂಧದ ಕುರಿತು ಉದ್ಭೋದಕವಾದ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ತೋರಿರುವ ಮಮತೆಯ ಕುರಿತಾದ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಈ ಸಂಚಿಕೆ ರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. (ಎಐಎಮ್)

ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ - ಸರ್ವಾತ್ಮ ಪ್ರೇಮಮಯಿ

ಓ ಮಧುರ ಮಾತೆಯೇ, “ಇದು ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಸಾಕಾರಗೊಂಡಿರುವ ಜೀವಿಗಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಆ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿತಗೊಂಡಿಲ್ಲ” ಎನ್ನುವ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ ನನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ...

ಇದು ಮಾನವರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿರುವ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ವಾಸಿಸಿರುವ ಮಾನವ ಕುಲದ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳುವ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ...ಇಲ್ಲಿ ಹೌದು, ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇತರೇ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಇವೆ. ಆ ಶಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಹೌದು, ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಅವಳು ಮಾತ್ರವೇ, ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕುರಿತು ಪ್ರೇಮಮಯಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಸಹಿತ ಅವಳನ್ನು ಅಷ್ಟೇ ಗಾಢವಾಗಿ ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತವೆ. ಅತ್ಯಂತ ಉಗ್ರ ಪ್ರಾಣಿಯೂ ಸಹಿತ ಅವಳೊಡನೆ ಸಾಧು ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿಯೇ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇರುವಾಗ ಏಕೆ “ಮಾನವ ಜೀವಿಗಳು” ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದವನ್ನು ಬಳಸಬೇಕು? ಏಕೆಂದರೆ, ಅವನು ಸಾಕಾರಗೊಂಡಿರುವ ಜೀವಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ; ಅಂದರೆ ದೇಹಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 6/282

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

- ಅನುವಾದ: ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ

ಪ್ರಾಣಿ ಪ್ರಭೇದಗಳು

- ಅನುವಾದ: ಡಾ|| ಮಹಾದೇವ ಸಕ್ರಿ, ವಿಜಯಪುರ

ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಅಂಶ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ: ಮನುಷ್ಯನ ಅಜ್ಞಾನವೇ ಮತ್ತೆ ಅವನು ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದು ಭಾವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಮನುಷ್ಯರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮವಾದ ಅತೀಂದ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಅನೇಕ ನಾಯಿಗಳು ಪಡೆದಿವೆ!

ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಅಂಶವಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ನೀವು ನಂಬುತ್ತೀರಾ? ನಮ್ಮ ಬೆಕ್ಕನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ದೊಡ್ಡ ಹುಡುಗ. ಅವನು ಕಚ್ಚುವಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವನು ದೈಹಿಕವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ; ಅವನು ಕಂದನನ್ನು ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಿದಾಗ, ಅವನು ಚೇತನ; ಅವನು ಮಿಮಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಿದಾಗ, ಅವನು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಭಾವುಕ; ಮತ್ತು ಅವನು ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವನು ಅತೀಂದ್ರಿಯ!

ಅನುಯಾಯಿ: ಹಾಗಾದರೆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಜೀವಿ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ: ಮನುಷ್ಯನ ಅಹಂಕಾರದ ಅಜ್ಞಾನವೇ ಅವನನ್ನು ಹಾಗೆ ಯೋಚಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆತನು ವಿಶೇಷನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ದೈವಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ವಿಕಸಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಅವನಲ್ಲಿದೆ. ಅವನು ಮನಸ್ಸೊಂದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ವಿಕಾಸದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನಿಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವನು ವಿಶೇಷ ಎಂದು ಸಹ ನೀವು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಮಾನಸಿಕ ಜೀವಿ ಅವನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತನ್ನ ವಿಕಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಖಚಿತವಾಗಿ, ಅವನಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿರುವುದರಿಂದ ಅವನು ಪೈಶಾಚಿಕವಾಗಲು ಅನಂತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಪಿಶಾಚಿಯ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತರುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತನ್ನ ಚೈತನ್ಯದ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಇರಿಸಿದಾಗ ಪಿಶಾಚಿಯು ಅಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟದಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಅನುಯಾಯಿ: ಅನಂತ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು! ಎರಡೂ - ದೈವಿಕ ಮತ್ತು ಪೈಶಾಚಿಕ ನಡತೆಗಳು!

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ: ಮನುಷ್ಯನ ಅಹಂಕಾರದ ಅಜ್ಞಾನವೇ ಅವನು ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುನ್ನತನೆಂದು ಭಾವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಅನುಯಾಯಿ: ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ದೇಹದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ: ಅಷ್ಟೇ; ಅದನ್ನು ನೀವು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಂತೆ ಅದು ಅಷ್ಟೇನೂ ಅಲ್ಲ.

ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು?. ನೀವು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ನೀವು ಬಾಲವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೀವು ಕಾಣುವಿರಿ, ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವ ಬದಲು ನೀವು ಎರಡನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಎರಡು ಕೈಗಳಾಗಿ ಬದಲಾಗಿವೆ. ಮೆದುಳಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಆದರೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರಗಳು. ನಿಮ್ಮ ತುಪ್ಪಳ ಮತ್ತು ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ನೀವು ಎಸೆದಿದ್ದೀರಿ.

ಅನುಯಾಯಿ: ಎಲ್ಲ ಪುರುಷರು ಅಲ್ಲ! ಕೆ ಇನ್ನೂ ಸಾಕಷ್ಟು ತುಪ್ಪಳವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ (ನಗು).

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ: ನೋಡಿ, ಪ್ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನ ನಡುವೆ ಅಂತರವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಭೌತಿಕ ಬದಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಅಷ್ಟೇನೂ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ.

(ಎ. ಬಿ. ಪುರಾಣಿ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರೊಡನೆ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಮಾತುಕತೆಗಳು, ಎರಡನೆ ಸರಣಿ, ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರ, ಪುಟ 238-239)

ಮಗುವಿನಲ್ಲಿರುವ ಈ ಸಣ್ಣ ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿಯು ಚೈತ್ಯನಲ್ಲಿರುವ ದೈವಿಕ ಉಪಸ್ಥಿತಿ - ಅದು ಪ್ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಸಸ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಇದೆ. ಸಸ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲ, ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಇದು ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 4/26

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಪ್ರಾಣಿ ಸಂಹವನ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ: ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ತರ್ಕಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಿಜವಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅಗತ್ಯಗಳ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಜೀವನದ ಕಿರಿದಾದ ಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ವಿಕಸನಗೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದದ ಸುಪ್ತ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ.

ಬೆಕ್ಕುಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಭಾಷೆ ಹೊಂದಿವೆ. ಅವುಗಳು ವಿಭಿನ್ನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಮಿಂಯಾವ್‌ಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ತಾಯಿ ಬೆಕ್ಕು ತನ್ನ ಮರಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಹಿಂದೆ ಬಿಟ್ಟ ನಂತರ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ವರ ಮತ್ತು ಲಯದಲ್ಲಿ ಮಿಂಯಾವ್ ಎಂದಾಗ, ಅವಳು ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಿಂಯಾವ್ ಎಂದು ಹೇಳುವವರೆಗೂ ತಾವಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಚಲಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಮರಿ ಬೆಕ್ಕುಗಳು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಸ್ವರ ಮತ್ತು ಲಯದ ಮೂಲಕ ಬೆಕ್ಕುಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ತುಂಬಾ ಮೂರ್ಖರೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾದ ಕತ್ತೆಗಳೂ ಸಹ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿವಂತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಒಮ್ಮೆ ಕೆಲವು ಕುದುರೆ ಮತ್ತು ಕತ್ತೆಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆ ಕೂಡಿ ಹಾಕಿ ಗೇಟನ್ನು ಮುಚ್ಚಲಾಯಿತು, ಅವುಗಳು ಹೊರಗೆ ಬರಬಹುದೇ ಎಂದು ನೋಡಲು. ಒಂದು ಕತ್ತೆಯು ನಿರುಪಯುಕ್ತವಾದ ಚಿಲಕವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಗೇಟ ತೆಗೆಯುವ ಮೂಲಕ ಹೊರಬಂದಿತು, ಕುದುರೆಗಳು ಅಸಾಹಯಕವಾಗಿದ್ದವು. ಅಷ್ಟೇಕೆ ದೂರ ಹೋಗಬೇಕು? ನಮ್ಮ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ತಾಯಿಯವರ ಬೆಕ್ಕು ಚೀಕೂ ಅಸಾಧಾರಣ ಬುದ್ಧಿವಂತವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಅವಳನ್ನು ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು. ತಾಯಿಯವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಅವಳು ಕಿಟಕಿಯನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂತು. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಚೀಕೂ ತಾಯಿಯವರನ್ನು ಎಚ್ಚರದಿಂದ ನೋಡಿದ್ದಳು.

ನಮ್ಮಲ್ಲೊಂದು ನಾಯಿ ಇತ್ತು, ನಾವು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಪಡೆದ ಮೊದಲ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ನಾಯಿ. ಒಂದು ದಿನ ಅವಳನ್ನು ಕೂಡಿ ಹಾಕಲಾಯಿತು. ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದು ತಳ್ಳುವುದು

ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಅವಳು ಅದರ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು “ಒಳಗೆ ಹೇಗೆ ಹೋಗುವುದು” ಎಂದು ಯೋಚಿಸಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅವಳು ಕುಳಿತ ರೀತಿ ಮತ್ತು ಅವಳ ತಲೆ ಹಾಗೂ ಕಣ್ಣುಗಳ ನಿಲುವು ಅವಳು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅವಳು ಎದ್ದು “ಆಹಾ, ಸ್ನಾನದ ಮನೆ ಬಾಗಿಲು ಅಲ್ಲಿದೆ” ಎಂದು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನು ಹೇಳಿದಳು. ನಾನದನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವೆ. ಅವಳು ಆ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೋದಳು ಮತ್ತು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಒಳಗೆ ಬಂದಳು.

ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನಡುವೆ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುವವರು ಯುರೋಪಿಯನ್ನರು. ಒಂದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಓದಲು ಹಾಗೂ ಬರೆಯಲು ಮತ್ತು ತತ್ವೋಪದೇಶ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ನಿರೋದಬರಣ: ಅವುಗಳು ಯೋಗವನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ: ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ಮತ್ತು ತಾಯಿಯವರು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಒಂದು ಬೆಕ್ಕು ಇತ್ತು. ಅವಳು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಂಡೆವು. ಅವಳು ಸಮಾಧಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಜಾರಿದಳು ಮತ್ತು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅವಳು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅವಳು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಾಯುವ ಹಂತದಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅವಳು ಏನನ್ನೋ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರೊಂದಿಗಿನ ಮಾತುಕತೆಗಳು, ಪುಟ 223-224

ದೈವಿಕ ವಿದ್ಯುತ್ಕಣ

ಹೇಗೆ ನಾವು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಗೂ ಚೈತ್ಯ ಪುರುಷನನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಸಹಜವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಚೈತ್ಯ ಪುರುಷನನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನ ಬಳಿ ವಾಸವಾಗಿರುವ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಅದರ ಕೆಲವು ಆದಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ, ಆಗಾಗ್ಗೆ ಪಶುಗಳ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಬೇರೆನೂ ಕಾಣದ ಜನರ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ನಾವು ಬರುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸರಿಸಮ ಮಾಡುವ ಒಂದು

ಒಳ್ಳೆಯ ಒಪ್ಪಂದ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಚೈತ್ರವು ಮಾನವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ; ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ ಧರ್ಮವು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆತ್ಮವಿದೆ ಎಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅತೀಂದ್ರಿಯವು ಅದರ ಪೂರ್ಣ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬೆಳೆಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರೋಹಣವಾಗುವ ಜೀವಿಯೊಂದಿಗೆ (ಮೇಲಿನ ದೇವತೆ) ಸೇರಲು ಮತ್ತು ಒಂದಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 3/151

ತಾವು ಯೋಚಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ “ಪ್ರಜ್ಞೆ” ಇದೆ ಎಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಯೋಚಿಸದೆ ಇದ್ದವರು ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲದವರು. ಆದರೆ ಸಸ್ಯಗಳು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಅರಿವುಳ್ಳವು ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವು ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾದ ಬಹಳ ನಿಖರವಾದ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಅವು ಹೊಂದಿವೆ, ಆದರೂ ಅವು ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಯೋಚಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ಬಹಳೇ ಸಂಕೀರ್ಣವಾದವುಗಳು. ಆದರೆ ಸಸ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಎರಡೂ ಜಾಗೃತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಕನಿಷ್ಠ ಆಲೋಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಾವು ಸಂವೇದನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತರಾಗಿರಬಹುದು.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 4/240-241

ವಂಶಗಳ ಕುಲ

ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಬಹಳೇ ತೀವ್ರವಾದ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಸತ್ಯ ಇರುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ, ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿಂತ ಮಗುವಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಜಾಗೃತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಪ್ರಾಣಿಗಳೊಡನೆ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ; ಮಾನವರಲ್ಲಿ ವಿರಳವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು, ತುಂಬಾ ಸರಳವಾದ, ಆಡಂಬರವಿಲ್ಲದ ಕೆಲವು ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನಾನು ಭರವಸೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬೆಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ: ನಾನು ಬೆಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ; ಅವುಗಳನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ

ಅವು ಅದ್ಭುತ ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ತಮ್ಮ ಕಂದಮ್ಮಗಳಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ತಾಯಿ ಬೆಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ - ಜನರು ತಾಯಿಯ ಪ್ರೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ, ಅದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಮಾನವ ಸುಯೋಗ ಎಂಬಂತೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ತಾಯಿ-ಬೆಕ್ಕುಗಳು ಈ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವೀತೆಯನ್ನು ಮೀರಿಸುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ತಮಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ತನ್ನ ಆಹಾರವನ್ನು ಎಂದೂ ಮುಟ್ಟದ ತಾಯಿ-ಬೆಕ್ಕನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ತನ್ನ ಯಾವುದೇ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, ತನ್ನ ಕಂದಮ್ಮಗಳನ್ನು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಲು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದ, ಅವುಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಎಂಟು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಇದ್ದ ಮತ್ತೊಂದು ಬೆಕ್ಕನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ; ಒಂದು ಗೋಡೆಯಿಂದ ಒಂದು ಕಿಟಕಿಗೆ ಹೇಗೆ ಜಿಗಿಯಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಯುವ ಬೆಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಕಲಿಸಲು ಒಂದೇ ಚಲನೆಯನ್ನು ಐವತ್ತು ಸಲ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಬೆಕ್ಕನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅನೇಕ ಅವಿದ್ಯಾವಂತ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಇರದ ಒಂದು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಒಂದು ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಅದು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಸೇರಿಸಬಹುದು. ಮತ್ತು ಅದು ಹೀಗೇಕೆ? - ಅದರ ಬೌದ್ಧಿಕತೆಯು ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಅದೊಂದು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪ್ರವೃತ್ತಿ (ಸಹಜಗುಣ) ಎಂದರೇನು? ಅದು ವಂಶಗಳ ಕುಲದಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಉಪಸ್ಥಿತಿ, ಮತ್ತು ಅದು, ಅದು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚೈತ್ಯ; ಅದೊಂದು ಸಾಮೂಹಿಕ ಚೈತ್ಯ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಚೈತ್ಯವಲ್ಲ. ನಾನು ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಎಲ್ಲ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ, ಭಾವನಾತ್ಮಕ, ಪರಿಣಾಮಾತ್ಮಕ, ಮೃದುಭಾವತ್ವ, ಮನುಷ್ಯರು ಬಹಳೇ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುವ ಎಲ್ಲ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು. ಭಿನ್ನತೆ ಏನೆಂದರೆ, ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಅವುಗಳು ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳ ಮೇಲಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಮುಳುಗಿಸದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೀಳು ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೇವೆ.

ವಂಶದ ಚೇತನ

ಮನುಷ್ಯರಿಗಿಂತ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಹೊಂದಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಂದು ನಾಯಿಯು ಜಾಡು ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಜಾಡು ಹಿಡಿಯಲು ನಾನು ಸವಾಲೊಡ್ಡುತ್ತೇನೆ! ಪ್ರಾಣಿಗಳು (ನಮ್ಮನ್ನು ಅವುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಸನಿಹ ಹೋಲುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ನಾವು “ಉನ್ನತ” ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ) ವಿಕಸನದ ತಿರುವಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸುರುಳಿಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತವಾದ ಜಾಗೃತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾದ ವಂಶದ ಚೇತನದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿವೆ. ಜೆನೋಟಿಪ್‌ಗಳು, ಇರುವೆಗಳು ಒಂದು ತುಂಬಾ ವಿಶೇಷ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಈ ವಂಶದ ಚೇತನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತವೆ. ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿಯ “ಪ್ರವೃತ್ತಿ” ಎನ್ನುವುದು, ಯಾವಾಗಲೂ ಏನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಏನನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ವಂಶದ ಚೇತನಕ್ಕೆ ಅವುಗಳ ವಿಧೇಯತೆ. ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತು, ಅಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಹಸುವನ್ನು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡು, ಅದು ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತದೆ, ಮೂಸಿ ನೋಡುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅನಾಮತ್ತಾಗಿ ತನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರ ಚಾಚಿ ಒಂದು ಹುಲ್ಲಿನ ಕಟ್ಟನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಅದು ಮತ್ತೆ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತದೆ, ಮೂಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹುಲ್ಲಿನ ಕಟ್ಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಇದು ಹೀಗೆಯೇ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದಾದರೂ ಹಸುವು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹುಲ್ಲನ್ನು ತಿಂದಿದ್ದನ್ನು ನೀವು ಯಾರಾದರೂ ನೋಡಿದ್ದೀರಾ? ಆದರೆ ಈ ಬಡ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಒಂದು ಶೆಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಹಾಕಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಮುಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಹಾಕಿ, ಆಗ ತನ್ನ ಸಹಜ ಗುಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಈ ಬಡ ಪ್ರಾಣಿಯು ಮನುಷ್ಯನ ಆಜ್ಞೆ ಪಾಲಿಸುತ್ತದೆ (ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ), ಮತ್ತು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರ ಜೊತೆ ಉಳಿದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿನ್ನುತ್ತದೆ. ವಿಷಕಾರಿ ಹುಲ್ಲನ್ನು ತಿನ್ನುವುದರಿಂದ ಮೂರು ಹಸುಗಳು ಅಸು ನೀಗಿದಂಥಹ ಮೂರು ಪ್ರಕರಣಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿವೆ. ಮತ್ತು ಈ ದುರದೃಷ್ಟಕರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ, ಮನುಷ್ಯನ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಗೌರವವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ - ಅವನು ಹಸುವಿನ ಮುಂದೆ ವಿಷಕಾರಿ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಹಾಕಿ ತಿನ್ನಲು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಿನ್ನುತ್ತದೆ! ವಂಶದ ಚೇತನ ಮತ್ತು ಅದರ ನಡುವೆ ಏನೂ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡದೆ ಅದರ ಪಾಡಿಗೆ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ,

ಅದು ಎಂದಿಗೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನ ಹತ್ತಿರ ವಾಸಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಹಜ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಕಡಿಮೆ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಆಶ್ರಯ ಮತ್ತು ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲಂಥ ಈ ಜೀವಿಗೆ ಒಂದು ಭಕ್ತಪೂರಿತ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿದೆ, ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ತಾವು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಹೊಡಿಯಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆದರಿಕೆ ಕೂಡ!

ಅವು ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಇದು ತುಂಬಾ ವಿಚಿತ್ರ. ನಾಯಿಗಳು, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕುರಿಗಳ ಹಿಂಡಿನೊಂದಿಗಿರುವ ನಾಯಿ, ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ದೂರ ಹಿಂಡಿನೊಂದಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ (ಅದು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಯಜಮಾನನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ, ಆದರೆ ಅಗಾಗ್ಗೆ ಅವನನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ) ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಾವು ಅದನ್ನು ಕಚ್ಚಿದರೆ, ಅದು ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ, ಸ್ವತಃ ನೆಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಗುಣಮುಖವಾಗುವವರೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದೇ ನಾಯಿ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಉಳಿದು ಹಾವಿನಿಂದ ಕಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 4/236-237

ವಂಶದ ಸಹಜ ಗುಣ

ಅಲ್ಲಿ ವಂಶದ ಸಹಜ ಗುಣವೊಂದಿದೆ, ತಮ್ಮ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವಂತಹ ಒಂದು ಬಹಳೇ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸಹಜ ಗುಣ, ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತವಾಗಿ, ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆಯೇ ಆ ವಂಶದ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಂಶದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಮಂಜಸವಾದಂಥ ವಂಶದ ಈ ಸಹಜ ಗುಣಕ್ಕೆ ಅವುಗಳು ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದರಿಂದಲೋ ಅದರಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತವೆ - ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಮನುಷ್ಯನ ಹತ್ತಿರ ವಾಸಿಸುವ ಅವುಗಳು ವಂಶದ ಸಹಜ ಗುಣಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗಿರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತವೆ - ತಪ್ಪು ದಾರಿ

ಹಿಡಿಯುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ವಂಶದ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಮಾನವನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ ಅದರ ಸಹಜ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದು ತನ್ನದೇ ಆದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಜೀವಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ತನ್ನದೇ ಆದ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅದು ವಿಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಇತರ ಎಲ್ಲ ವಂಶಗಳೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿದೆ, ಆದರೆ ಅದು ಸ್ವತಃ ಮೂರ್ಖತನದಿಂದ ವರ್ತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂರ್ಖತನಗಳು ಮತ್ತು ವಿಕೃತತೆಯು ಜಾಗೃತ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಮಾನವ ವಂಶದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 9/102

ಮನುಷ್ಯನ ಹಾಗೆ ನಡೆದು ಕಾಣೆಯಾದ ವಾನರ

ಹೌದು, ಆದಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಸಸ್ಯಗಳಿಂದ ಭೇದ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ, ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ನೀವೆಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿ ಪ್ರಭೇದಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ, ಅಲ್ಲವೇ, ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಉನ್ನತ ಪ್ರಾಣಿಗಳವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿದೆ. ಅವುಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವತಂತ್ರ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಆನೆಯಂತೆ, ಅವುಗಳು ಬಹಳ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತ ಮತ್ತು ಅದ್ಭುತ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಪ್ರಾಣಿಗಳು; ಆನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಅದ್ಭುತ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಕಥೆಗಳು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಇದು ಈಗಾಗಲೇ ಮನಸ್ಸಿನ ಅತ್ಯಂತ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾದ ನೋಟವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಮೂಲಕ, ನಾವು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಕಣ್ಮರೆಯಾದ ವಂಶವೊಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ - ಅದರ ಕುರುಹುಗಳು ಕಂಡುಬಂದಿವೆ - ಕೋತಿಯಂತಹ ಮಧ್ಯಂತರ ಪ್ರಾಣಿ ಅಥವಾ ಕೋತಿಯಂತೆಯೇ ಇರುವ ಪ್ರಾಣಿ - ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಕೋತಿಯಲ್ಲ-ದಿದ್ದರೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಿರುವ, ಸಮಾನವಾದ ಏನಾದರೊಂದು - ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡು ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವಂಥ ಪ್ರಾಣಿ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾವು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತೇವೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 9/212

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಸೆಳೆದಿತ್ತವಳೊಳಗಿನ 'ಶಕ್ತಿ' ಜಗದುಪಮಾನವ ಪಶು-ಪಕ್ಷಿಗಳಂ;
 ಅವಳಾತ್ಮದ ವಿಶಾಲತೆ ಮೇಣ್ ಮುಕ್ತಾನಂದದೊಡನವಳ್
 ಭಾಗಿಯಾಗಿಸಿದಳ್ ಪಶು-ಪಕ್ಷಿ, ಪುಷ್ಪ ಮೇಣ್ ವೃಕ್ಷಗಳ
 ಸೋತುಕ-ವರ್ಣಮಯ ಸುಭವ್ಯತಾ-ಕಲಿತ ಜೀವಂಗಳಂ.
 ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರಿಸುತಿದುರ್ವವುಗಳಮವಳ್ಗೆ ಸರಲ-ಹೃದಯದಿಂ.
 ಆದೊಡಸ್ತಷ್ಟ ಅಶಾಂತಕಾರಿ ತತ್ತ್ವಮದಾವುದೊವೊಂದು
 ನೆಲಸಿರ್ಪುದೊಂದಿನಿತು ಪ್ರಮಾಣದೋಳ್ ಮಾನವನೋಳ್ ತಾಂ;
 ತಿಳಿದಿರ್ಪನದಮಾದೊಡೆ ತಿರುಗುತಿಹನ್ ಸೂದಾರಂ 'ದಿವ್ಯ-ಜ್ಯೋತಿ'ಯಿಂ
 ಆಯ್ದು ಸಲೆ ಮೆಚ್ಚುತಲಿ ಪತನದ ತಮಸ್-ಅಜ್ಞತೆಯಂ ತಾನ್.

[ಸಾವಿತ್ರಿ; ದಳ 4 ಸರ್ಗ 1 ಪುಟ 366]

- ಮಂದರ್ಕೆ ಮಾಧವ ಪೈ

ಮಾನವ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿ

- ಅನುವಾದ: ಪ್ರೊ. ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ಕೆ.

ನಿರಂತರ ಒಗಟು (ರಹಸ್ಯ)

ಕೆಲ ಸಮಯದ ಹಿಂದೆ, ನಾನು ಪ್ರಾಣಿ ಜೀವನದ ಕುರಿತು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅನುಭವ ಹೊಂದಿದ್ದೆ. ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಿಜ; ಅವುಗಳ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾವರೀತಿ ಇದೆಯೆಂದರೆ ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಡೆಗಣಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಗೂ ಕೂಡ ನನಗೆ ಸಾಕು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತು - ಬೆಕ್ಕು ಮತ್ತು ನಾಯಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಆದರೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬೆಕ್ಕುಗಳು - ಅವುಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಯೋಗಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಬದುಕುವ ಮತ್ತು ನಟಿಸುವುದನ್ನು, ಅವುಗಳು ನೋಡಿದಾಗ, ಅವುಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ನಾವಿದ್ದಂತೆ ಅವುಗಳು ನೋಡೋದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಮ್ಮಿಂದಾಗಿ ಅವುಗಳು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತವೆ. ನಾವು ಅವುಗಳಿಗೆ ನಿರಂತರ ಒಗಟಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇದೇ ರೀತಿ ನಾವು ಸುಪ್ರಮಾನಸ ಜಗತ್ತು ನೋಡಿದಾಗ ನಮಗೂ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಅದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಆವಾಗಲೂ ಕೂಡ, ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಯಾವ ಭಾಗ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿರುವುದೋ, ಆ ಭಾಗ ಮಾತ್ರ, ಅದು ಹೇಗಿದಿಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅದನ್ನು ಹಾಗೆ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ, ಅಂದರೆ, ಎರಡು ಜಗತ್ತಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಒಂದು ಮಾನವ ಜಗತ್ತು ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಾಣಿ ಜಗತ್ತು ಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಫೆಬ್ರವರಿ 3, 1958

ದುರಂತದೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವುದು

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ, ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾನು ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಘಟನೆಗಳು ಮಾನವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಆಗುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ, ನೀವು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದಲ್ಲಿ,

ನೀವು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡುವಿರಿ. ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಅದನ್ನು ಬಹಳ ದುಃಖಮಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಈ ರೀತಿಯ ತೊಂದರೆ ಅನುಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅದು ಅವುಗಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸ್ಥಿತಿ. ಅವುಗಳು ಪ್ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವಿನ ಜೀವಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ... ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ಮಾನವನಿಂದ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಕಲಿಯುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅವನ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು - ಅವೇ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಲಿಯುವಂತಹ ಸಂಗತಿಗಳು! ಮತ್ತು ವಿನಾಕರಣ ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಅಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 10/147

ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಬಯಸುವುದು

ನಿಜವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಉತ್ತಮವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಬಹಳ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದಿವೆ ಅವುಗಳ ಮನುಷ್ಯರ ತರಹ ಜಗಳವಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವು ಸುಮ್ಮನೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅವುಗಳು ತಮ್ಮೊಳಗೇ ಕೆಲವನ್ನು ಕೆಳಮಟ್ಟದವೆಂದು, ದೂರ ಇಡುವುದಿಲ್ಲ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 14/272

ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನಾವು ಇರುವ ಹಾಗೆ ಅಸಂತೋಷದಿಂದ ಇಲ್ಲಾ, ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲಾ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಭ್ರಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಮನುಷ್ಯನ ಜೊತೆ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಜೀವಿಸುತ್ತವೆಯೋ ಅವೂ ಭ್ರಷ್ಟವಾಗಿವೆ. ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಪಾಪ ಮತ್ತು ಪಾಪ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸಂವೇದನೆ ಇದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳ ಏಕೈಕ ಅಭಿಪ್ರೇ ಎಂದರೆ ಮಾನವನಂತೆ ಆಗುವುದು - ಮನುಷ್ಯನು ದೇವರು - ಮತ್ತು ಆಮೇಲೆ, ಭಿನ್ನತೆ, ಸುಳ್ಳುತನ, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾಯಿಗಳು ಅರಿಯುತ್ತವೆ, ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಅದನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾರೆ; ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ "ಓಹ್ ಅವು ಎಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಂತ ಇದ್ದಾವೆ ಎಂದು!" ಅವುಗಳು ತಮ್ಮ ದೈವತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 15/347-48

ವಿಕ್ಯತಿಯು ಮಾನವನ ಒಂದು ರೋಗ

ವಿಕ್ಯತಿಯು ಮಾನವನ ಒಂದು ರೋಗ ಅದು, ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿರಳವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಮಾನವನ ಸಮೀಪ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮತ್ತು ಅವನ ವಿಕ್ಯತಿಯಿಂದ ಮಾಲಿನ್ಯಗೊಂಡವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಉತ್ತರ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಅಲ್ಜೀರಿಯಾದ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಇದೊಂದು ಕತೆ. ಅವರೊಂದು ಕೋತಿಯನ್ನು ಸಾಕಿದ್ದರು. ಕೋತಿಯು ಅವರೊಟ್ಟಿಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಅದೊಂದು ರಾತ್ರಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಾಗ, ಅವರಿಗೆ ವಿಡಾಂಬನಾತ್ಮಕ ಕಲ್ಪನೆಯೊಂದಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕುಡಿಯಲು ಮದ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಕೋತಿ ಮೊದಲು ಬೇರೆಯವರು ಕುಡಿಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವೆನಿಸಿತು, ಮತ್ತು ಅದು ಒಂದು ಗ್ಲಾಸ್ ಮದ್ಯವನ್ನು ಕುಡಿಯಿತು. ತದನಂತರ ಅದು ಹುಷಾರು ತಪ್ಪಿತು ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು, ನೋವಿನಿಂದ ಟೇಬಲ್ ಕೆಳಗಡೆ ತೂರಿಕೊಂಡಿತು ಮತ್ತು ಅದು ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ನೋವು ಅನುಭವಿಸಿತು. ಭೌತಿಕ ವಿಕ್ಯತಿ ಹೊಂದಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಮದ್ಯದ ಪ್ರಭಾವ ತನ್ನಿಂದ ತಾನೆ ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಉದಾಹರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ತೋರಿಸಿದಂತಿತ್ತು. ಅದು ವಿಷಪ್ರಾಶನದಿಂದ ಸಾಯುವುದರಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಗುಣ ಹೊಂದಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳ ನಂತರ ಅದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ರಾತ್ರಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆಯಲಾಯಿತು ಅದು ಸರಿಯಾಗಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಅದರ ಮುಂದೆ ಮತ್ತೆ ಮದ್ಯದ ಗ್ಲಾಸ್‌ನ್ನು ಇಟ್ಟರು. ಅದು ಭಯಂಕರ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು ಮತ್ತು ಕೊಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಗ್ಲಾಸ್‌ನ್ನು ಬೀಸಾಡಿತು..... ಇದರೊಂದಿಗೆ ಅದು ಮನುಷ್ಯರಿಗಿಂತ ತಾನು ಜಾಣ ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು!

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 9/101

ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ

ಮನುಷ್ಯರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ತೆರನಾದ ಪ್ರೀತಿ ಇದೆ?

ದಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ದೈವದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ರೀತಿ, ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪ್ರೀತಿ ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಇದೆ. ಅದು ಆರಾಧನೆ, ನಂಬಿಕೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಭದ್ರತೆಯ

ತರಹ ಇದೆ. ಆರಾಧನೆ ನಿಮಗೆ ಇದು ಒಂದು ರೀತಿ ಬಹಳ ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಮತ್ತು ಕಾರಣ ಇರದೇ ಇಲ್ಲಾ: ಹೃದಯದಿಂದ ಬಂದ ಆರಾಧನೆ, ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ, ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇದು ಬಹಳ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದೆ. ಮತ್ತು ಆಮೇಲೆ, ನಂಬಿಕೆ - ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಇದು ಬೇರೆಯವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ: ಕೆಲವೊಂದು ಬಯಕೆ ಮತ್ತು ಅವಲಂಬನೆಯ ಸಂವೇದನೆಯೊಂದಿಗೆ ಇದು ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾದ ಕಡೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನಂತರ ದುದೈವವಶಾತ್, ಅದು ಸಮ್ಮಿಳಿತವಾಗುತ್ತೆ (ಮತ್ತು ನಾನು ನಂಬಿದ ಹಾಗೆ - ನಾನು ಅಂದುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಇದು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನದೇ ತಪ್ಪು) ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅಂಜಿಕೆ; ಅವಲಂಬನೆಯ ಸಂವೇದನೆಯೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೋ ಬಹಳ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿದೆ ಅನ್ನುವ ಭಯದೊಂದಿಗೆ, ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ... ಯಾವುದು ಹಾನಿ ಮಾಡುವುದು, ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅದರಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿರುವ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದು ಕನಿಕರ, ಆದರೆ ನಾನು ನಂಬಿದ ಹಾಗೆ ಇದು ಮನುಷ್ಯನದ್ದೆ ತಪ್ಪು. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಅರ್ಹವಾದುದು ಎಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಭದ್ರತೆಯ ಸಂವೇದನೆ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಅದು ಒಂದು ತರಹ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಭದ್ರತೆಯ ಸಂವೇದನೆ; ಅದು ಅದನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತೆ, ಅದಕ್ಕೇನು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದು, ಮತ್ತು ಸನಿಹದಲ್ಲೆ ಆಶ್ರಯ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು. ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಆರಂಭ ಹಂತದ ಮನಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಅವುಗಳು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಾಗೆ ನಿರಂತರ ಯೋಚನೆಗಳಿಂದ ಯಾತನೆ ಪಡುವುದಿಲ್ಲಾ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ, ಅವುಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ ದಯೆಗಾಗಿ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಂವೇದಿಸುತ್ತವೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ, ನೂರರಲ್ಲಿ ತೊಂಬತ್ತೆಂಟು ಭಾಗ, ಕಾರಣ ಕೊಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಅವನು ಆ ರೀತಿ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣ? ಇದೊಂದು ಮಾನಸಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖಕರ ಸಂಗತಿ. ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಇದರಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಮತ್ತು ನೀವು ಯಾವಾಗ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದಯೆ ತೋರಿಸುವಿರೋ, ಅಗ ಅವುಗಳು ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ಅವುಗಳ ಪ್ರೀತಿ ಅದರಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಬಲಿಷ್ಠ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ

ಸನಿಹದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದಿಷ್ಟು ವಿಷಯವೂ ಇದೆ. ಒಡೆಯನು ನಿಜವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿ ನಂಬಿಕಸ್ಥವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅಂತರಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಕ ಶಕ್ತಿ ವಿನಿಮಯವಾಗುತ್ತವೆ, ಈ ವಿನಿಮಯ ಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅದ್ಭುತವಾದುದು ಆಗುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬಯಸಿ ನಿಮ್ಮ ಸನಿಹ ಬಂದಾಗ, ನೀವು ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಾಗ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಕಂಪನವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಶಕ್ತಿ ಅವಕ್ಕೆ ಪ್ರೇಮದ ಶಕ್ತಿ, ಮೃದುತ್ವ, ರಕ್ಷಣೆ, ಅವೆಲ್ಲವುಗಳು ಸಂವೇದಿಸುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಇದು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಬಂಧವನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಸುಲಭವಾಗಿ ಸರಳವಾಗಿ ಕೂಡ, ಕೆಲವು ಉನ್ನತವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ, ನಾಯಿ, ಆನೆ ಮತ್ತು ಕುದುರೆಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವ ಆರಾಧನೆಗಾಗಿ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಉದಿತವಾಗುತ್ತದೆ (ಅದು ಮನಸ್ಸಿನ ಎಲ್ಲಾ ತನ್ನ ತರ್ಕ ಮತ್ತು ವಾದದಿಂದ ಭಂಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ), ಅದು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ ಮತ್ತು ಅದು ಸತ್ವದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಶುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಒಂದು ತರಹ ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದ ಮನಸ್ಸು, ಅದರ ಮೊದಲ ಪ್ರಕಟಣೆ ಬಹಳಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೆಡಿಸಿದೆ, ಮೊದಲೆಲ್ಲಾ ಅವು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದವು. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯನು ಉನ್ನತ ಸ್ಥರಕ್ಕೆ ಏರಿದ್ದೆ ಆದರೆ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ನಂತರ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೌಲ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇವೆರಡರ ಮಧ್ಯೆ ಅಲ್ಲೊಂದು ಮಧ್ಯಂತರವಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ತುಂಬಾ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ; ಅವನು ಅದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಪ್ರಾಬಲ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ವಂಚಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಕರಣವನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರಿಂದ ಅದು ವಿಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ, ನೀಚ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ, ವಂಚಿಸುವ ಬಯಕೆ ಮತ್ತು ಲಾಭ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ - ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಅವುಗಳು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ - ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಅದಿಲ್ಲ.

ತಾಯಿಯ ಪ್ರೀತಿ

ನಾನು ನಿಮಗೆ ಭರವಸೆ ಕೊಡಬಲ್ಲೆ, ಹೂವಿನ ಪದಗುಚ್ಚದಂತೆ ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡದೆ, ಉನ್ನತ ಸ್ಥರದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ..... ಸರಿ, ಸಸ್ತನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಪ್ರೀತಿಯ ಹಾಗೆ ಇರುತ್ತದೆ: ಅದೇ ಆರಾಧ್ಯತೆ, ಅದೇ ಸ್ವಯಂಕ್ಷಮಾಧಾನ, ಅದೇ ಸ್ವಯಂನಿರಾಕರಣೆ, ವಿದ್ಯೆಗಾಗಿ ಅದೇ ಶ್ರದ್ಧೆ, ಅದೇ ತಾಳ್ಮೆ, ಅದೇ..... ನಾನು ಕೇವಲ ಅದ್ಭುತವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಸಿ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಬರೆದರೆ ಓದಿದವರೆಲ್ಲಾ “ಎಂಥಾ ಅದ್ಭುತ ವ್ಯಕ್ತಿ! ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಎಂತಹ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಂದು!” ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಖಚಿತವಾಗಿ ಅದೇ ವಿಷಯ. ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ, ಬೆಕ್ಕುಗಳು ಬಣ್ಣದ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅದೊಂದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸ. ಆದರೆ ನಾನು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂಮರೆವು - ಯಾವಾಗ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದೋ - ಅದು ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರು..... ನಾನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದೇನೆ, ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶುದ್ಧತೆಯಿದೆ, ಮನುಷ್ಯರಾದರೋ ತಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರ ಪ್ರತಿಫಲಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ, ತರ್ಕದಿಂದ, ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ, ಅದೆಲ್ಲಾ, ಓಹ್! ಅವರು ಸುಂದರವಾದ ಒಂದು ಚಲನೆಯನ್ನು ಕೆಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ, ತರ್ಕ, ಸಂದೇಶ ಮತ್ತು ಸಂಘಟಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 6/106

ಪ್ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸುವಿಕೆ ಮನಸ್ಸು

(ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಬರೆದಂತೆ) ಅದು ತನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಅದು ತನ್ನ ರೀತಿಯ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ, ಮಾನಸಿಕ ಗ್ರಹಿಸುವಿಕೆ ಕಡಿಮೆಯಿರುವುದರಿಂದ, ಹೆಚ್ಚಾದಂತ ವಿರೋಧ, ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಜ್ಞಾಸ್ಥರದ

ಜೀವಿಗಳಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಜಡವೆಂದು ಕರೆಯುವ ವಸ್ತುವೇ ಹೆಚ್ಚು ಗ್ರಹಿಕೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ - ಅದು ಪ್ರತಿರೋಧ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರಿಗಿಂತ ಸಸ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಸಂಘಟಿತ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಷ್ಟ; ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಂಡ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ, ಸಂಘಟಿತ ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಕಲ್ಲಿನಷ್ಟೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ! ಅದು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಅನುಭವದ ಪ್ರಕಾರ, ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲವೋ ಅದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತದೆ. ನಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ನೀರು, - ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಎಂತಹ ಆನಂದ ಮತ್ತು ತೃಪ್ತಿ! ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಅಹಂ, ನೀವು ನೋಡುವ ಹಾಗೆ ಅದು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಅಹಂ ಅಲ್ಲ. ಜೀವಿ ಬೆಳೆದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಹಂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿರೋಧಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹಳ ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಬಹಳ ಸರಳ ಜೀವಿಗಳು, ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಮೊದಲು ಪ್ರತಿಪ್ಪಂದಿಸುತ್ತವೆ; ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಘಟಿತ ಅಹಂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು! ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜನರು, ಯಾರು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸಾಧಿಸಿದವರು, ಯಾರು ಸಂಘಟಿತರೋ, ಅವರು ಉಕ್ಕಿನಂತಹ ಅಹಂನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವರೋ, ಅವರಿಗೆ ಇದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಅವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಜ್ಞಾನ ಪಡೆದು ಇದೆಲ್ಲದರ ಆಚೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಅಹಂ ಅನ್ನು ಶರಣಾಗತಗೊಳಿಸಿದರೆ..... ಇಂತಹ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದ್ದಾಗಿದ್ದು - ಇದನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಷ್ಟ, ಆದರೆ ಪರಿಣಾಮ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಜೂನ್ 6, 1958

ಮನುಷ್ಯ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕಲುಷಿತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ

ಮನುಷ್ಯನ ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಪದ ಕಲ್ಪನೆ ಮತ್ತು ಅದು ತರುವ ಕೆಡಕುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿದೆ. ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನಮ್ಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಸಂತೋಷವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಹೇಳುವಂತೆ ಯಾವುವು ಭ್ರಷ್ಟವಾಗಿವೆಯೋ ಅವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಕಲುಷಿತಗೊಂಡಿದೆ ಎನ್ನುವದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅವು ಮನುಷ್ಯನ ಜೊತೆ ಜೀವಿಸುವವು! ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಪಾಪದ ಸಂವೇದನೆ ಮತ್ತು ಅಪರಾಧ

ಭಾವ, ಅವುಗಳ ಪೂರ್ಣ ಬಯಕೆಯಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹೋಲುವುದು. ಮನುಷ್ಯನೇ ದೇವರು. ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು, ಬೂಟಾಟಿಕೆ, ನಾಯಿಗಳು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಅದನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಓಹ್! ಎಷ್ಟು ಅವು ಜಾಣ ಇದ್ದಾವೆ ಎಂದು! ಅವುಗಳು ತಮ್ಮ ದೈವತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ನಿಜವಾಗಲೂ, ಮಾನವ ಪ್ರಭೇದ ಆವರ್ತದ (ಸುರಳಿ) ಬಿಂದುವಿನಲ್ಲಿದೆ ಅದೇನು ಅಷ್ಟು ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯವಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾಯಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇದೆಯೇನು, ಹುಲಿಗಿಂತ ವಿಕಾಸ ಹೊಂದಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಆವರ್ತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನಲ್ಲಿದೆಯೋ - ಅದೇನೆಂದರೆ, ದೈವತ್ವದ ಹತ್ತಿರ? ಅದು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿರುವುದು ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ, ಹುಲಿಗಿಂತ ಮನುಷ್ಯನು ಹೆಚ್ಚು ವಿಕಾಸ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಹುಲಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದೈವತ್ವ ಹೊಂದಿದೆ ಯಾರಿಗೂ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲ ಬೇಡ. ಇವೆರಡು ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಿನ್ನ ವಿಷಯಗಳು. ದೈವತ್ವ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಇದೆ, ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಇದೆ, ನಾವಿದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು - ಒಂದು ಕ್ಷಣಾನೂ ಕೂಡ ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು. ಅವನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಇದ್ದಾನೆ, ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ, ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲದ ಕಡೆ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿ, ಆದಕಾರಣ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಯಾವುದು ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಕಟವಾಗುವಂತನಕದಿಂದ ಕೆಳಗಿದೆಯೋ ಅದೆಲ್ಲಾ ದೈವೀ ಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ, ಯಾವುದೇ ಕಲಬೆರಕೆಯಿಲ್ಲದ ಕೂಡಿದೆ; ಬೇರೆ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅದು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅಪರಾಧಿ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ, ಅವನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತ! ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲ, ಅದು ನಿಜ ಕೂಡಾ, ನಾವು ಏನನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಂದು ಕರೆಯುವೆವೋ. ವಿಷಯೀಕರಿಸುವ ಮತ್ತು ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾನಸಿಕಗೊಳಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದು ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರೇನು ಕರೆಯುವರೋ, ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಮಾನವನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ, ಮನುಷ್ಯನು ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹೊಂದಿರುವನು, ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಪಾಪ ಮತ್ತು ವಿಕೃತಿಯನ್ನು ತರುತ್ತಾನೆ, ನಾವು ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಂದು ಕರೆಯುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬಿಟ್ಟುಹೊರಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಾ ಬರೀ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಷಯೀಕರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು

ವಿಷಯೀಕರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿರುವುದು ಮಾತ್ರ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಒಂದು ಏರುತ್ತಿರುವ ತಿರುವು, ಆದರೆ ತಿರುವು ದೈವದಿಂದ ದೂರಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬಹಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ, ಬಹಳ ಎತ್ತರಕ್ಕೇರಿದಾಗ ಉನ್ನತವಾದ ದೈವವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಪ್ರಜ್ಞಾಯುಕ್ತದೈವ, ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ ಮತ್ತು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತವೆ ಅದೂ ಅದರ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲದೆ. ನಮ್ಮ ನೈತಿಕತೆಯಿಂದ ಇರದ ಒಳ್ಳೆಯ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ. ಇದೆಲ್ಲಾ. ನೇರವಲ್ಲದ ಮತ್ತು ವಿಕೃತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಇದು ನಾವು ಕಂಡು ಹಿಡಿದದ್ದು. ನಾವು ಶುದ್ಧವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮತ್ತು ದೈವೀ ಶುದ್ಧವಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತ ವಿಕೃತ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳು ಎನ್ನಬಹುದು.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಜುಲೈ 1958

ನಾನೇ ಆ ಮಾತೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆ

ಒಂದು ದಿನ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಆಟದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳ ಬಗೆಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:

“ನಾನು ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಸಂಜೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಪವಿತ್ರ ಕಾರನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಯಾವಾಗ ನಿಗದಿಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಲುಪಲಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ, ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಾರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಕಾರಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಗಡೆ ಸುತ್ತಾಡುವದಾಗಿತ್ತು.

ಇಂತಹದೇ ಒಂದು ಘಟನೆಯಲ್ಲಿ, ನಾನು ಕಾರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಹವೆಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಆಹ್ಲಾದಮಯವಾಗಿತ್ತು. ಶಾಂತವೂ ಇತ್ತು. ಕಾರಿನಲ್ಲಿದ್ದೇ ನಾನು ಹಲವಾರು ಸುಂದರ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಾಳಿಂಗ ಸರ್ಪವು ನೇರವಾಗಿ ನಾನಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು, ನನ್ನ ಕಾಲಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ, ತನ್ನ ದೊಡ್ಡದಾದ ಹಡೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡು ನಿಂತುಕೊಂಡಿತು. ನಾನೂ ಸಹಿತ ಅದನ್ನೇ ಕೆಲಕಾಲ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾ, ‘ಸರಿ, ಇನ್ನು ನೀನು ಮರಳಿ ಹೋಗಬಹುದು’ ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದೆ.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ಆ ಸರ್ಪವು ತನ್ನ ಹಡೆಯನ್ನು ಇಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಸರಿದು ಹೋಯಿತು.”

ಯಾವುದೇ ಮಾತೆಯು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಪದ ಸಂಗಡ ವ್ಯವಹರಿಸುವದನ್ನು ನಾನು ಮೆಚ್ಚುವದಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ಹಾವಿನ ಸಂಗಡ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡುವದನ್ನಂತೂ ಯೋಚಿಸಲಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೆ, “ನೀವು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಪವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವದು ತರವಲ್ಲ, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನೀವೇ ಅದನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಸಾಯಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು..”

ಅದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ತಡೆದು, ‘ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಲಾರೆ. ಅದು ಹೇಗೆ ತಾನೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಲ್ಲೆ? ನಾನು ಮಾತೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆ ಅಲ್ಲವೇ?’

- ಪ್ರೀತಿದಾಸ ಗುಪ್ತಾ

ಶಾಶ್ವತದ ಘಟನೆಗಳು ಪುಟ 748

ಪ್ರಾಣಿಗಳೊಡನೆ ಒಡನಾಟ

- ಅನುವಾದ: ನಾಗಜ್ಯೋತಿ ಯಲಿವಾರ

ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಮತೆ

ಹಾವುಗಳು ಮತ್ತು ಚೇಳುಗಳಂತಹ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ವಿಕರ್ಷಿಸುವ ಭಾವನೆಯ ಆಧಾರ ಯಾವುದು?

ಈ ತರಹದ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ವಿಕರ್ಷಣೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವೇನಲ್ಲ, ಯಾವುದೇ ವಿಕರ್ಷಣೆಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಯೋಗದ ಮೂಲಭೂತ ಸಾಧನೆಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗಿದೆ. ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಈ ವಿಕರ್ಷಣೆಯು ಭಯದಿಂದ ಬಂದಿದೆ; ಅಲ್ಲಿ ಭಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಭಯವು ಕಾರಣವನ್ನು ಆಧರಿಸಿಲ್ಲ, ಅದು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಬಂದದ್ದು ಅದು ವೈಯಕ್ತಿಕವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಜನಾಂಗೀಯ ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಲಹೆಯಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಇಡಿಯಾಗಿ ಮಾನವನ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಸೇರಿದುದಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬರು ಮಾನವ ದೇಹವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಈ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಲಹೆಗಳು ಜನಾಂಗದ ವಿಚಾರಗಳು ಮಾನವ ಕುಲದ ಜನಾಂಗದ ಭಾವನೆಗಳು, ಸಂಘಗಳು, ಆಕರ್ಷಣೆಗಳು, ವಿಕರ್ಷಣೆಗಳು, ಭಯಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನು ಅವರು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಆಕರ್ಷಣೆ ಅಥವಾ ವಿಕರ್ಷಣೆಯ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಬಹಳ ವೈಯಕ್ತಿಕತೆಯಿಲ್ಲದೆ; ಈ ಚಲನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ವಿಭಿನ್ನ ಜನರ ಪ್ರಾಣದ ಕಂಪನದ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಜನರಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಹಾವುಗಳಂತಹ ಜೀವಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಕರ್ಷಣೆಯ ಭಾವವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮೇಲಾಗಿ ಪ್ರಾಣದ ಆಕರ್ಷಣೆಯ ಮತ್ತು ಆದ್ಯತೆಗಳಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ಜಗತ್ತು ಆಹ್ಲಾದಕರವಲ್ಲದ ಅಥವಾ ಸುಂದರವಲ್ಲದ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದೆ, ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಏಕೆ ಒಬ್ಬರು ಸತತವಾಗಿ ಈ ವಸ್ತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಕರ್ಷಣೆಯ ಭಾವದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಮಾನವನ ಮನವನ್ನು ಗೊಂದಲಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುವ ಕುಗ್ಗುವಿಕೆ, ಅಸಹ್ಯ ಮತ್ತು ಭಯದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಹೊರಬರಬಹುದು. ಒಬ್ಬ ಯೋಗಿಯು ಈ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಬೇಕು;

ನೀವು ಎಲ್ಲಾ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಮತೆಯಿಂದಿರುವುದನ್ನು ಯೋಗದ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಯು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ಶಾಂತಿಯಿಂದ, ವಿಚಲಿತರಾಗದೇ ಮತ್ತು ಚಲಿಸದೇ ಇರುವುದರಲ್ಲಿ ಯೋಗಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅಡಗಿದೆ. ಒಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ತಾಳ್ಮೆ ಮತ್ತು ಶಾಂತತೆಯು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಮತ್ತು ಉಗ್ರ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಸಹ ನಿಶ್ಯಸ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 3/100-101

ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ

ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಕ ಜೀವಿಯ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ನೋಡುವ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೂ ಸಹ, ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಎಂದು ನಾವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕರೆಯುವ ಪ್ರಾಣ ಶಕ್ತಿಯ ಅವತಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ನೀವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸಿದರೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನಡುಕವಿಲ್ಲದೆ ನೇರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ದೈಹಿಕವಾದ ಹುಲಿಯೂ ಸಹ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಭೀತಿಯಿಂದ ಅದರ ದೃಷ್ಟಿಯ ಗಮನ ಸಳಿಯಲು ನಿರ್ವಹಿಸಿದರೆ ಹಾವೂ ಎಂದಿಗೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಚ್ಚಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಭಯದ ನಡುಕದೊಂದಿಗೆ ಕೇವಲ ಅದರಡೆಗೆ ದಿಟ್ಟಿಸುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಸಹಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಹ ಗೊಂದಲವಿರಬಾರದು; ಅದು ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ನೀವು ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಂಗ್ರಹಿತವಾಗಿರಬೇಕು ಮನುಷ್ಯನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆಳಕಿಗೆ ಎಂಬುದು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಅರಿವಿದೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದರೆ ಅವುಗಳು ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನ ನೋಟವು ಸ್ಥಿರ ಮತ್ತು ನಿರ್ಭೀತವಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕುವ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಡಿ; ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಭಯಪಡದಿರಿ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನೂರಪಟ್ಟು ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿಸುವ ಸರಿಯಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕರೆಯಿರಿ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 3/166

ಚಡಪಡಿಸಬಾರದು

ಆದರೆ ನಾನು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಜನರೂ ಸಹ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ತುಂಬಾ ಬಲಿಶಾಲಿಯಾಗಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಅವು ಎಷ್ಟು ಶಾಂತತೆಯಿಂದಿರುತ್ತವೆ ಎಂದು. ಸಹಜವಾಗಿ, ಅವು ಅವುಗಳ ಭೇಟಿಯ ಹಿಂದೆ ಓಡುವಾಗ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತವೆ; ಆದರೆ ಕಾರ್ಯಯಿಂದಲ್ಲ, ಅದು ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಆದರೆ ನೀವು ಎಂದಾದರೂ ಸಿಂಹವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮಾಡಲು ಏನೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಅದು ಚಟಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದಿದ್ದಾಗ, ಅದು ಚಂಚಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯ ಆರೋಗ್ಯದಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ಮಾಡಲು ಏನೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ, ಅದು ಚಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಇನ್ನೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಋಷಿಯಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 6/372

ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನೀವು ಸಿಂಹ, ಹುಲಿ, ಆನೆಯಂತಹ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೀರಾ, ಅವು ಯಾವುದೇ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿರದಿದ್ದಾಗ, ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಸಿಂಹವು ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅದು “ಓಹ್, ನೀವು ಎಷ್ಟು ಚಡಪಡಿಸುತ್ತೀರಿ!”. ಎಂದಂತೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಎಂತಹ ಯಾವಾಗಲೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಎಂತಹ ಸುಜ್ಞಾನದ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುತ್ತದೆ! ಮತ್ತು ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಬಲಿಷ್ಠತೆ, ಶಕ್ತಿ, ದೈಹಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದೊಂದಿಗೆ, ಕ್ರೋಧೀಕೃತಗೊಳಿಸಿ, ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತಳಮಳದ ನೆರಳಲ್ಲದೆ - ಆದೇಶ ನೀಡಿದಾಗ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖವಾಗಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 8/329-30

ನಮ್ಮ ಯೋಗದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಮನೋಭಾವ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು?

ಬಬ್ಬನು ದೈವೀ ‘ಏಕತೆ’ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಿಜವಾದ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದು; ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳೊಂದಿಗೆ

ಗೌರವ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಕರುಣೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಳ್ಳೆಯದು.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 17/103

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಪುರುಷನ ಪ್ರೀತಿ, ಸ್ತ್ರೀಯ ಪ್ರೀತಿ, ವಸ್ತುಗಳ ಪ್ರೀತಿ, ನಿನ್ನ ನೆರೆಹೊರೆಯವರ ಪ್ರೀತಿ, ನಿನ್ನ ದೇಶದ ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪ್ರೀತಿ, ಮಾನವೀಯತೆಯ ಪ್ರೀತಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಂತ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯು ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಆನಂದಿಸಲು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಪ್ರೀತಿಸಲು, ಪ್ರೀತಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿರಿ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 12/491

.....ಭವ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹ, ವೈಭವಯುತ ಮತ್ತು ಅಸಾಧಾರಣ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಲಿ, ಬೆಡಗು ಮತ್ತು ವೇಗದಲ್ಲಿ ಜಿಂಕೆ, ಸ್ವರ್ಗದ ಪಕ್ಷಿ, ದೊಡ್ಡ ಗರಿಯೊಂದಿಗೆ ನವಿಲು, ಕರೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಹಾಡಿನ ಧ್ವನಿಯೊಂದಿಗೆ ಪಕ್ಷಿಗಳು, 'ಜೀವ'ವು ಸೃಷ್ಟಿಸಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಮತ್ತು ಯೋಚಿಸುವ ಮನುಷ್ಯನು ಅದನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ; ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಗುಣಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವನು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿಂತ ಕೀಳಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಅವನ ಮನದಲ್ಲಿ, ಅವನ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ, ಅವನ ಪ್ರತಿಫಲದ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದ್ದಾನೆ; ಆದರೆ ಆತನ ಯೋಚನೆ ಆತನನ್ನು ಸಿಂಹ ಮತ್ತು ಹುಲಿಗಿಂತ ಬಲಿಷ್ಠವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾರದು ಅಥವಾ ಜಿಂಕೆಗಿಂತ ವೇಗಶಾಲಿ, ಸ್ವರ್ಗದ ಪಕ್ಷಿಗಿಂತ ಉಜ್ವಲ ದೃಷ್ಟಿ ಅಥವಾ ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯ ಯಾವುದೇ ಸೌಂದರ್ಯವು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಣಿಯ ಅವುಗಳ ಜಾತಿಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ರೂಪಗಳ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 27/72

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಹುಲಿ ಅಥವಾ ಸಿಂಹದಂತಹ ಮಗುವು ಹಸಿದಿರುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಕೊಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮಾನವನು ಕೇವಲ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.. ಇದು ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ

ಅಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕದಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ; ಬಹಳಷ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರು ಯಾರು ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚರ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಅದನ್ನು “ಒಂದು ಜೀವಂತ ಕಿರುಚುವ ಪ್ರಾಣಿಯಿಂದ ತೆಗೆಯಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.” ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ ಇದು ಅವರಿಗೆ ದುಸ್ವಪ್ನದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ “ನಾನು ಏಕೆ ಕಾಳಜಿ ಮಾಡಲಿ ಎನ್ನಬಹುದು.” ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗುತ್ತಿರುವವರಲ್ಲಿ ಕ್ರೂರ ಮನುಷ್ಯನು ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಅಕ್ಟೋಬರ್ 11, 1969

ಮನುಷ್ಯನು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಮನ್ವಯದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ಹುಳುವಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಹಲ್ಲಿಯ ಜಾತಿ, ಆನೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಸಿಂಹದವರೆಗೆ ಎಲ್ಲವುಗಳ ಸಮನ್ವಯ. ಆದರೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಿ ಅವನು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಅಪರಿಪೂರ್ಣನಿದ್ದಾನೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 12/229 - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಶ್ರೀಮಾತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳು

ಬೆಕ್ಕುಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದ

(ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನು ಪ್ರತಿದಿನ ರಾತ್ರಿ ಅವನಿಗೆ ತೊಂದರೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲವು ಬೆಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ವಿಷ ನೀಡಲು ಅನುಮತಿ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ.)

ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಬೆಕ್ಕು ಇತ್ತು, ಅದು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಮಗುವಿನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯದಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಅದಕ್ಕೆ ವಿಷ ಉಣಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅದು ವಿಷಪೂರಿತವಾಗಿ, ಸಾಯುತ್ತಾ ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ, ಬೆಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ವಿಷ ನೀಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಜನರನ್ನು ನಾನು ಶಪಿಸಿದೆ. ಅದು ಗಂಭೀರವಾಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಡ, ಅದು ನಿಜವಾದ ಶಾಪವಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ನಾನು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಜೊತೆಗಿದ್ದೆ, ಹೀಗಾಗಿ ಈ ವಿಷಯ ಗಂಭೀರವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಡ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲೊಂದು ಮಾರ್ಗವಿದೆ..

ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ, ನಾನು ಬೆಕ್ಕುಗಳೊಂದಿಗೆ, ಬೆಕ್ಕುಗಳು ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ - ಇದು ಬಹಳ, ಬಹಳ ಹಿಂದೆ. ಮತ್ತು ಇದು ಅಸಾಧಾರಣ, ಅಸಾಧಾರಣ! ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ, “ಬೆಕ್ಕುಗಳ” ರಾಜ ನನಗೆ ಈ ಜೀವಿಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು ಮತ್ತು ಇದು ನಿಜ. ಕೇವಲ ನಾನು ಮಾತ್ರ ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಏಪ್ರಿಲ್ 12, 1961

ಬಿಗ್ ಬಾಯ್

ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಮತ್ತೊಂದು ಬೆಕ್ಕು ಇತ್ತು ಅದನ್ನು ‘ಬಿಗ್ ಬಾಯ್’ ಎಂದು ಕರೆದೆ. ಓಹ್! ಅದು ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿತ್ತು! ಆಗಾಧ ರೈಲಿನ ನಿಲುವಂಗಿಯಂತಹ ಬಾಲ. ಅದು ಸುಂದರವಾಗಿತ್ತು! ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಭಯಾನಕ, ಕೆಟ್ಟದಾದ ಗಂಡು ಬೆಕ್ಕು ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಬೆಕ್ಕುಗಳು ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಬಿಗ್ ಬಾಯ್ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ (ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಬೆಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಕಷ್ಟದಾಯಕ) ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ರಾತ್ರಿ ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸಿದ್ದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದು ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಒಳಗೆಯೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತು ನಾನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದಾಗ ಅದೂ ಸಹ ಎದ್ದು ಬಂದು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಕೂಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ, ಸರಿ, ಬಿಗ್ ಬಾಯ್ ನೀನು ಹೋಗಬಹುದು, ಆಗ ಅದು ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಎಗರಿ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತೇ ವಿನಃ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇನಲ್ಲ. ಮತ್ತು ವಿಷ ಉಣಿಸಿದ ಬೆಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದಾಗಿತ್ತು.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಏಪ್ರಿಲ್ 12, 1961

ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕುರಿತು ನೆನಪುಗಳು

- ಅನುವಾದ: ಡಾ|| ಬಲಭೀಮ ಭೀಡ, ರಾಯಚೂರು

ಬ್ರೌನಿ

ಇದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಒಂದು ಬೆಕ್ಕು ಇತ್ತು, ಬೆಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಆಗುವ ಟೈಫಾಯಿಡ್ ಜ್ವರದಿಂದ ಅದು ಸತ್ತಿತು. ಅದರ ಹೆಸರು ಬ್ರೌನಿ, ತುಂಬ ಸುಂದರವಾದ,

ವಿಧೇಯವಾದ, ಅದ್ಭುತವೆನಿಸುವಂಥ ಬೆಕ್ಕು. ತೀರ ಅಸ್ವಸ್ಥವಾದಾಗಲೂ ಅದು ಗದ್ದಲಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನದೇ ಆದ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುದುರಿ ಕುಳಿತು, ತನ್ನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ ಒಯ್ದುಬಿಡುವಂತೆ ತುಂಬ ಮೆದುವಾದ, ಆದರೆ ನೋವಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ತುಂಬ ವಿಧೇಯ, ಮಗುವಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ನಯ, ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿ. ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇಲ್ಲದಿರುವಷ್ಟು ನಂಬಿಕೆ ಇರುತ್ತದೆ. (ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇದೀಗ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವ ಮನಸ್ಸು ಬೆಳದಿದೆ) ಆ ಬೆಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಭಕ್ತಿ, ಆರಾಧನಾ ಭಾವ ಇತ್ತು. ತೋಳಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ, - ಅದಕ್ಕೆ ನಗಲು ಬರುವಂತಿದ್ದರೆ ಮನಸಾರೆ ನಕ್ಕು ಬಿಡುವಂಥ ಪ್ರಾಣಿ - ಆನಂದ ತುಂಬಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಬೆಕ್ಕು ತುಂಬ ಸುಂದರವಾಗಿತ್ತು. ಬಂಗಾರದ ಚೆಸ್ಪನಟ್ ಹಣ್ಣಿನ ಬಣ್ಣ ಅಂಥ ಬೆಕ್ಕನ್ನು ನಾನು ಮತ್ತೆ ನೋಡಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈಗ ಸರ್ವಿಸ್ ಟ್ರೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆಲ್ಲ, ಸರಿಯಾಗಿ ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಆ ಬೆಕ್ಕನ್ನು ಹುಗಿಯವಾಯಿತು. ನಾನೇ ಅದನ್ನು ಆ ಗಿಡದ ಬೇರುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಇರಿಸಿದೆ. ಮೊದಲು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾವಿನ ಮರ ಇತ್ತು. ಅದು ಒಣಗುತ್ತ ಹೊರಟಿತ್ತು, ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತು ಅದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಹಳದಿ ಹೂಗಳ ಗುಲ್‌ಮೊಹರ ಗಿಡ ನೆಡಲಾಯಿತು.

ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜೊತೆ ವ್ಯವಹರಿಸಲು ಬಂದರೆ, ಅವು ನಿಜವಾಗಿ ತುಂಬ ವಿನಯಕಾರಿ, ವಿಧೇಯಶಾಲಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೀರಿ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಏಪ್ರಿಲ್ 12, 1961

ಕಿ

ನನ್ನ ಬಳಿ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಸಣ್ಣ ಬೆಕ್ಕು ಇತ್ತು, ತುಂಬ ಸುಸಂಸ್ಕೃತಿಯುಳ್ಳ ಅದ್ಭುತ ಬೆಕ್ಕು. ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿರುವಂಥದು. ಎಲ್ಲ ಬೆಕ್ಕುಗಳಿಗಿರುವಂತೆ ಅದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಹವ್ಯಾಸ; ಏನಾದರೂ ಓಡಾಡತೊಡಗಿದರೆ ಅದರ ಜೊತೆ ಆಟವಾಡುವುದು. ಮನೆಯಲ್ಲೊಂದು ಸಲ ದೊಡ್ಡ ಚೀಳು ಬಂದಿತ್ತು, ಈ ಬೆಕ್ಕು ಅದರ ಜೊತೆ ಆಟವಾಡಲು ಶುರು ಮಾಡಿತು. ಆ ಚೀಳು ಕುಟುಕಿತು. ಆ ಬೆಕ್ಕು ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದಿತು, ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಸಾಯುವಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಚೀಳು ಕುಟುಕಿದ ತನ್ನ ಕಾಲಿನ ಪಂಜನ್ನು ಎತ್ತಿ ನನಗೆ ತೋರಿಸಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಬಾವು

ಬಂದಿತ್ತು. ಅಪಾಯಕಾರಿ ಸ್ಥಿತಿ. ನಾನು ಬೆಕ್ಕು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿರಿಸಿದೆ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರನ್ನು ಕರೆದು, ಕಿಕ್ಕಿಗೆ ಚೇಳು ಕಚ್ಚಿದೆ, ಅದು ಗುಣವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಬೆಕ್ಕು ಕೊರಳೆತ್ತಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರನ್ನು ನೋಡಿತು, ಅದರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅದಾಗಲೇ ನಿಸ್ತೇಜವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಅದರೆಂದುರು ಕುಳಿತರು, ಅದನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡತೊಡಗಿದರು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ನೋಡು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಬೆಕ್ಕು ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿತು. ಸುಮಾರು ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ನಂತರ ಅದು ಪೂರ್ತಿ ಗುಣವಾಗಿ ನೆಗೆಯುತ್ತ ಓಡಿಹೋಯಿತು. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ (ಅದನ್ನೇಗ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ) ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕೆಲ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಜನ ಮಾತ್ರ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲವೂ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಆಯೋಜಿತವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲೊಂದು ಆರಾಮ ಖುರ್ಚಿ ಇತ್ತು; ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಕೂಡುವ ಮೊದಲೇ ಈ ಬೆಕ್ಕು ಅದರ ಮೇಲೆ ಜಿಗಿದು ಕುಳಿತುಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾರಾದರೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಾರೇನೋ ಎಂದು ಕಾಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ತಾನೇ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಕುಳಿತುಬಿಡುವುದು. ಧ್ಯಾನ ಆರಂಭವಾದ ತಕ್ಷಣ ಸಮಾಧಿಗೆ ಜಾರಿಬಿಡುವುದು. ಅದೇನೂ ಮಲಗಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಆಳವಾದ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಡುನಡುವೆ ಕೆಲಸಲ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದಂತೆ ಅದುರುವುದು; ಅದಕ್ಕೆ ದರ್ಶನಗಳೂ ಆಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಮೆಲುದನಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗುವುದು; ಗಂಟೆಗಳವರೆಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದುಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಮೇಲೆ ಅದು ಏನನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಡುವೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಏನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟರೂ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಖುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸಮಾಧಿಗೆ ಜಾರಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಬೆಕ್ಕಿನಂಥ ಸಣ್ಣ ಜೀವಕ್ಕೆ ಇದು ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಆದರೆ ಆ ಬೆಕ್ಕು ಸಾಮಾನ್ಯದ್ದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜೊತೆ ಪ್ರಯೋಗ

ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೇ, ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಅದರ ಸಹಜ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಲು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಮನುಷ್ಯನಿಗಿಂತ ತುಂಬ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಅದು ತನ್ನ ಜಾತಿಯ ಗುಣಧರ್ಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಗೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಜಾತಿಯ ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ, ಆ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಣಿ ಸಹಾ ಮೀರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ನೀವು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ತನ್ನ ಸಹಜ

ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆಗ ನೀವು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆಗ ಆ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಏನು ಮಾಡಬಾರದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಬೆಕ್ಕುಗಳ ಜೊತೆ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವ ಅಸಕ್ತಿ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ವಿಪರೀತ ದೇಹಾಂತರ ಪ್ರವೇಶ - ಅದನ್ನು ಹಾಗೆ ಕರೆಂಬಹುದಾದರೆ - ಎಂದು ಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳಬಹುದು. ಅಂದರೆ ಈ ಜನ್ಮವು ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಿ ಅದರ ಕೊನೆಯ ಜನ್ಮವಾಗಿದ್ದರೆ, ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಶರೀರ ಧಾರಣ ಮಾಡಲಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವಂಥ ಪ್ರಯೋಗ. ಈ ಪ್ರಯೋಗ ತುಂಬ ಯಶಸ್ವಿ ಕೂಡ ಆಯಿತು. ಇದರ ಮೂರು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಬಲ ಉದಾಹರಣೆ ನನ್ನ ಬಳಿ ಇವೆ, ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಅಂತರಾತ್ಮವು ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಶರೀರ ಧಾರಣ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಪ್ರಜ್ಞಾಯುಕ್ತವಾಗಿತ್ತು; ಜನರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದರ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಸುವುದಿಲ್ಲ. ಜನರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕೆಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 4/237-39

ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನಿವೇದನೆ

ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಲ ಮನುಷ್ಯರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ತೆರನಾದ ಮಮತೆ, ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಮರೆತು ತಮ್ಮ ಸಂತಾನವನ್ನು ಪೋಷಿಸುವ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ಅದು ಸ್ವಯಂಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ ಬಂದಿರುವಂಥದು, ಆಲೋಚನೆ, ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುವಂಥದಲ್ಲ. ತಾನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಾಣಿ ಎಂದಿಗೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ; ಮನುಷ್ಯ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅನೇಕ ಸಲ ಇದರಿಂದ ಕೆಲಸ ಕೆಡುತ್ತದೆ. ಕೆಲಸಲ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಪಯೋಗ ಆದೀತು, ಇಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಕಡಿಮೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಹಜತೆ ಕಡಿಮೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ನನ್ನ ಬಳಿ ಒಂದು ಬೆಕ್ಕು ಇತ್ತು. ಅದು ಮೊದಲ ಸಲ ಮರಿಗಳನ್ನು ಹೆತ್ತಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅತ್ತತ್ತ ಸರಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಸಹಜ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೂ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮರಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅತ್ತಿತ್ತ ಕದಲಲೊಲ್ಲದು. ಅವುಗಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡುತ್ತ, ತಿನಿಸುತ್ತ, ಉಣಿಸುತ್ತ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನ ಮರಿಗಳಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಆದೀತು ಎಂಬ ಹೆದರಿಕೆ

ಅತಿಯಾಗಿ ಇತ್ತು. ಆ ಭಾವ ಸಹಜವಾಗಿ ಬಂದಿರುವಂಥದು. ಅವು ತುಸು ದೊಡ್ಡವಾದ ನಂತರ ಅವುಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಲು ಮುಂದಾಯಿತು. ಅದಂತೂ ಅದ್ಭುತ. ಎಂಥ ಸಹನೆ! ಒಂದು ಗೋಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಗೋಡೆಗೆ ಹೇಗೆ ಜಿಗಿಯುವುದು, ಬೇಟೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಹಿಡಿಯುವುದು ಎಲ್ಲ ಕಲಿಸತೊಡಗಿತು. ಅತಿ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ, ಒಂದು ಸಲ, ಹತ್ತು ಸಲ ಅವಶ್ಯಬಿದ್ದರೆ ನೂರು ಸಲ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಮರಿಗಳು ತಾನು ಹೇಳುವಂತೆ ಮಾಡುವವರೆಗೆ ಅದು ತುಸು ಕೂಡ ದಣಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಸಾಮಾನ್ಯವಾದ, ವಿಶೇಷ ಶಿಕ್ಷಣ. ಮನೆಯ ಗೋಡೆಗಳ ಅಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಮನೆಯ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತುವುದು ಹೇಗೆ, ಬೀಳದಂತೆ ನಡೆಯುವುದು ಹಾರುವುದು ಹೇಗೆ, ಒಂದು ಗೋಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಗೋಡೆಗೆ ಬಹಳ ಅಂತರ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಎಲ್ಲವನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಲಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಮರಿಗಳು ತುಂಬ ದೂರವೆನಿಸುವ ಅಂತರ ಕಂಡಾಗ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಹಾರಲು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗ ತಾಯಿ ಬೆಕ್ಕು ನೆಗೆದು ತೋರಿಸುವುದು, ಆಚೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದವು, ಆಗ ತಾಯಿ ಬೆಕ್ಕು ಮರಳಿ ಜಿಗಿದು ಬಂದು ಅವುಗಳಿಗೆ ಧೈರ್ಯದ ಮಾತು ಹೇಳುವುದು, ಪಂಜಿನಿಂದ ಪೆಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಮಾಡುವುದು, ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ನೆಕ್ಕುವುದು, ಆದರೂ ಮರಿಗಳು ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಆ ಬೆಕ್ಕು ತಾನೇ ಜಿಗಿಯುವುದು, ಅದು ಈ ರೀತಿ ಸುಮಾರು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯ ನಂತರ ಮರಿಗಳು ತುಸು ಕಲಿತಿವೆ ಎಂದು ಖಾತ್ರಿಯಾದಾಗ, ಒಂದು ಮರಿಯ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ, ತುಸು ಹೆಚ್ಚು ಸಮರ್ಥ, ಹೆಚ್ಚು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವಂಥದು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ತನ್ನ ತಲೆಯಿಂದ ತುಸು ಜೋರಾಗಿ ಬಡಿಯಿತು. ಆಗ ಆ ಮರಿ ತಾನಾಗಿ ಹಾರಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಒಮ್ಮೆ ಅದು ನೆಗೆದು ಮೇಲೆ ಅದೇ ಪುನಃ ಪುನಃ ತಾನಾಗಿ ನೆಗೆಯತೊಡಗಿತು.

ಕೆಲವೇ ಕೆಲ ತಾಯಂದಿರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇಂಥ ಸಹನೆ ಇರುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 5/242-43

ಶ್ರೀಮಾತೆಯ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ

.. ಒಂದು ದಿನ ಓರ್ವ ವ್ಯದ್ಯರು ನನಗೊಂದು ಕ್ಯಾನರಿಗಳಿರುವ (ಆಫ್ರಿಕನ್ ಪಕ್ಷಿ, ತುಂಬ ಸುಂದರವಾಗಿ ಹಾಡುವ ಹಕ್ಕಿ) ಪಂಜರವೊಂದನ್ನು ತಂದು ತೋರಿಸಿದರು. ಆ ಪಕ್ಷಿ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ತುಂಬ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಇರುತ್ತವೆ. ಆ

ಪಂಜರವನ್ನು ಅವರು ಕಿಟಕಿಯ ಅಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿದರು. ನಾನು ಅವುಗಳ ಬಳಿ ಹೋದೆ, ಅವು ಮೂಕವಾಗಿದ್ದವು, ಪಂಜರದ ತಳಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಂತೆ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು, ಪಕ್ಷವಂತ ಹೊಡೆದಂತೆ. ನಾನು ಅವುಗಳಂತೆ ಶಿಳ್ಳೆ ಹೊಡೆದೆ. (ಆಗ ನಾನು ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಶಿಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ) ಊಹೂ, ಏನೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಇಲ್ಲ, ಅವು ಶಬ್ದ ಕೂಡ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮೃದುವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ “ಹೀಗಾದರೆ ನೀವು ಶಿಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯಲಾರಿರಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಡೆಯಲಾರಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಹಾಡಲೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾತನಾಡಲೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ನೋಡಿ”. ಆಶ್ಚರ್ಯ ಅವು ಧ್ವನಿಗೈಯ ತೊಡಗಿದವು.

ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ನನ್ನದೊಂದು ಚೆಂದದ ಪ್ರಭಾವ ಇದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಬಾಲಕನೊಬ್ಬ M ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣಲು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪಂಜರ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ. ಅದರಲ್ಲೊಂದು ಪುಟ್ಟ ಅಳಿಲು. ಪಂಜರದಿಂದ ಹೊರತೆಗೆದು ನನಗೆ ತೋರಿಸಿದ. ನಾನು ಮೃದುವಾಗಿ ಅದರ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ, - ಅದು ಸಮಾಧಿಗೆ ಜಾರಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ಇಲ್ಲ, ಅವು ಎಂದಿಗೂ ಅಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಸದಾ ಸಂತೋಷದಿಂದಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಪಂಜರದಲ್ಲಿರಿಸುವುದು ಅವುಗಳಿಗೆ ತುಂಬ ಭಾರ ಆ ಆಫ್ರಿಕನ್ ಪಕ್ಷಿಗಳಂತೆ ಅದೂ ಸಹ ನಿದ್ರೆಗೆ ಹೋಗಿತ್ತು, ಅಥವಾ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಕೊನೆಗೆ ವೈದ್ಯ ಆತಂಕಗೊಂಡು ಕೇಳಿದ. “ಏನಾಯಿತು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ - ಅವು ಶಿಳ್ಳೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದವಲ್ಲ?” ಎಂದು ಅಲವತ್ತುಕೊಂಡ. ನಾನು (ನಗುತ್ತ) ಹೇಳಿದೆ “ಹೌದು, ಇಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯೇ!”

ಆತ ತನ್ನ ಪಂಜರ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಹೊರಟ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಮೈಕೊಡವಿ ಎಚ್ಚರಾದವು. ಶಿಳ್ಳೆ ಹಾಕಿದವು, ತುಸು ಹಾಡು ಹಾಡಿದವು. ಆಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಸುಮ್ಮನಾಗಿಬಿಟ್ಟವು. ಹೀಗೆಯೇ, ಇಂಥ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 21, 1963

ಧೋತಾ-ಓರಾಂಗುಟಾನ್

(- ಓರಾಂಗುಟಾನ್ ಒಂದನ್ನು ತಂದು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಓರ್ವ ಶಿಷ್ಯ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಅನುಮತಿ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ)

ಕೆಲವರು ಈಗಾಗಲೇ ಧೋತಾನ ತಕರಾರು ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮೊದಲು ಒಂದು ಗೊರಿಲ್ಲಾ ಇತ್ತು, ಈಗ ಮತ್ತೊಂದು ಓರಾಂಗುಟಾನ್! ಜನ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆಳುಗಳು ಮೊದಲೇ ಹೆದರಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ನೆರೆಹೊರೆಯವರೂ ತುಂಬ ಹೆದರಿದ್ದರು. ಅದು ಅವರಿಗೆ ಸೇರಿಕೆ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಧೋತಾ ಬೆಡ್‌ರೂಮ್‌ನೊಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲಸದವಳು ಚೀರಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನೆರೆಯವನು ಬಂದನು, (ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಅವನು ಚಾಣನಿದ್ದ) ಸುಮ್ಮನೇ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಆ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಗಂಭೀರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ಇದ್ದನು. ಆ ಪ್ರಾಣಿ ಏನೂ ಮಾಡದೇ ಸುಮ್ಮನೇ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಆ ಧೋತಾ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದರೆ ಬೆಡ್‌ಶೀಟ, ಹಾಸಿಗೆ ಹರಿದೊಗೆಯುತ್ತಿತ್ತು, ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಅತ್ತಿತ್ತ ಒಗೆದಾಡಿ ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಆ ನೆರೆಯವನು ಬಂದು ನನಗೆ ಹೇಳಿದ (ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ ಮಾತಿದು). ನಾನು ಉತ್ತರಿಸಿದೆ. ನಿನಗೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀನು ಸಮಾಧಾನ ಸ್ವಭಾವದವನಿರುವುದು ನಿನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತುಂಬ ಸಂವೇದನಾಶೀಲವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ನೀವು ಹೆದರಿದರೋ ಅವು ಹೆದರಿದರೋ ಅವೂ ಹೆದರುತ್ತವೆ, ನೀವು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದಿರೋ ಅವೂ ಸಿಟ್ಟಿಗೆಳುಕುತ್ತವೆ. ನೀವು ಸೌಮ್ಯವಾಗಿರಿ ಅವೂ ಸೌಮ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಕರುಣೆಯುಳ್ಳವುಗಳೂ ಮೆತ್ತನೆಯ ಸ್ವಭಾವದವುಗಳೂ ಆಗುತ್ತವೆ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದಾಚೆ ಎಲ್ಲ ಸರಿಹೋಯಿತು. ಆದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನೊಬ್ಬನೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಓರಾಂಗುಟಾನ್ ತುಂಬ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಣಿ. ಆ ಧೋತಾ ಒಂದು ವಿಶೇಷ. ಮೊದಲ ಸಲ ನಾನದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಏನಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ನಿನಗೆ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಯೇ? (ಮುಂದೆ ಕೂಡ ಶ್ರೀಮಾತೆ ಏನೂ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ) ಅದು ಜೊತೆ ಬಂದಿತು. ಅದು ಆಕೆಯ ತೋಳುಗಳಲ್ಲಿತ್ತು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಮಡಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಅದರ ಬಾಯಿ ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡಲು ಬಯಸಿತ್ತು. ಧ್ವನಿ, ಶಬ್ದ ಏನಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಭಾವಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ. ನಾನದನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿದೆ. ತಕ್ಷಣ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ನನ್ನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಕೈಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಕೊರಳ ಸುತ್ತ ಬಳಸಿತು. ಅದು ಅರೆಬರೆ ಸಮಾಧಿಯಂಥ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತೆರಳಿತ್ತು. ಚಲನವಲನ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಸುಮಾರು 5 ನಿಮಿಷ. ನಾನು ಯೋಚಿಸಿದೆ - ಇದು ಇಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲ ಇರಲಾಗದು, ಇದೀಗ ಹೊರಡಬೇಕು. ತಕ್ಷಣ ಅದು

ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಿತು. ಟಣ್ಣನೆ ನೆಗೆದು ಹೋಯಿತು. ಕೆಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗ್ರಹಣಶೀಲತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿತು. ಕಿಟಕಿಯ ಆಚೆ ನೋಡಿತು. ಆ ಸ್ಥಳ ಅದಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಅನಿಸಿರಬೇಕು. ಪುನಃ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿತು. ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಬಂದು, ಭುಜಗಳಿಗೆ ಅನಿಸಿ ಒರಗಿತು..

ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲೊಂದು ಸಹಜ ಮೋಹಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜೊತೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಬಂಧ ಇದೆ. ಮಾನವನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಬರುವ ವಿಕೃತಿ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ. (ಮಾನವನ ಜೊತೆ ಬದುಕಲು ಕಲಿತ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ) ನೇರವಾಗಿ ಬರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರಳತೆ, ಮುಗ್ಧತೆ ಇರುತ್ತದೆ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಮೇ 13, 1967

ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮಾತು ಆಲಿಸುತ್ತವೆ...

ಪ್ಯಾರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಸ್ಯಗಳ ಉದ್ಯಾನ ಎಂಬ ತೋಟವೊಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸಸ್ಯಗಳು ಇವೆ, ಕೆಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಇವೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಒಂದು ಸಿಂಹ ಬಂದಿತು. ಪಂಜರದಲ್ಲಿತ್ತು. ಆ ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾಗಿಲು; ಸಂದರ್ಶಕರು ಬಂದಾಗ ಆ ಸಿಂಹ ಆ ಬಾಗಿಲು ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತುಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆ. ಆ ಪಂಜರದ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಅದರ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡತೊಡಗಿದೆ. (ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂವೇದನಾಶೀಲವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವು ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ) ನಾನು ಮೆಲುಕನಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿದೆ. “ಓಹ್, ನೀನು ತುಂಬ ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದೀಯೆ, ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ, ಆದರೆ ನೀನು ಹೀಗೆ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತಿರಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ನಾವೆಲ್ಲ ತುಂಬ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇವೆ.” ಹಾದು ಅದು ನೋಡಿ, ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಗಂಭೀರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ, ಕತ್ತು ಹೊರಹಾಕಿತು. ನನ್ನನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ಗಮನಿಸಿತು. ಆಮೇಲೆ ತನ್ನ ಪಂಜು ಎತ್ತಿ, ಸರಳುಗಳ ಬಳಿ ಬಂದು “ಓಹ್, ನನ್ನನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲವರು ಕೊನೆಗೆ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಇದ್ದಾರಲ್ಲ!” ಎನ್ನುವಂತೆ ಹಾವಭಾವ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿತು.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 4/30

ಹೆಡೆ ಎತ್ತಿದ ನಾಗರಹಾವು

ಧಿಯಾನ್‌ನ ಎಸ್ಪೇಟನಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ವರ್ಷ ಹಳೆಯದಾದ ಆಲಿವ್ ಗಿಡಗಳಿವೆ. ದಿನಾಲೂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ತುಂಬಾ ಬಿಸಿಲು, ಆದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸೆಖೆ ಅನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಬಾಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಆಳವಾದ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ನನಗೆ ಏನೋ ಕಸಿವಿಸಿ ಅನಿಸತೊಡಗಿತು. ಕಣ್ಣು ತೆರೆದೆ. ಅಬ್ಬಾ, ಕೇವಲ ಎರಡೇ ಮೀಟರ ಅಳತೆಯಲ್ಲಿ ಭಯಾನಕವಾಗಿ ಹೆಡೆ ಎತ್ತಿ ಫೂತ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ನಾಗ. ಆ ಕೆಡೆಗೆ ನಾಗರ ಹಾವಿಗೆ ನಾಚೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ತುಂಬ ವಿಷವುಳ್ಳ ಹಾವು. ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದ ವಿಷ. ತನ್ನ ಹೆಡೆಯನ್ನು ಅತ್ತಿತ್ತ ತೂಗಾಡಿಸುತ್ತ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಬುಸುಗುಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮೊದಲು, ನನಗೆ ಆ ಹಾವು ಅಷ್ಟೇಕೆ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದಿದೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮೇಲೆ ನೆನಪಾಯಿತು, ನಾನು ಕುಳಿತ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪೊಟರೆ ಇತ್ತು. ಬಹುಶಃ ನಾನು ಆ ಪೊಟರೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಡ್ಡ ಕುಳಿರಬೇಕು. ಹೀಗಾಗಿ ನಾನು ಅದರ ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿರಬೇಕು ಅನಿಸಿತು. ಏನು ಮಾಡುವುದು? ತುಸು ದಿಗಿಲಾಯಿತು. ತುಸು ಕದಲಿದರೂ ಸಾಕು ಹಾವು ಕಚ್ಚಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ತಕ್ಷಣ ಧಿಯಾನ್ ಮಾತು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ನನಗೇನೂ ಹೆದರಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಹೆದರದೇ ಅದನ್ನೇ ನೇರವಾಗಿ ದಿಟ್ಟಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪ ಬಲವನ್ನೆಲ್ಲ ಅದರಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಿದೆ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆದರೆ ಬುಸುಗುಟ್ಟುವಿಕೆ ಕಡಿಮೆ ಆಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಬುಸುಗುಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿತು. ನಾನು ಅತಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಕಾಲು ಸರಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಮೇಲಿನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಅತ್ತಿತ್ತ ಸರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸಂಕಲ್ಪ ಬಲವನ್ನೆಲ್ಲ ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ಹಾವು ತನ್ನ ಹೆಡೆ ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿಸಿ, ಮಡಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ಸರನೇ ಹೊರಳಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ನೆಗೆದು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ಹಾವುಗಳ ರಾಜ

ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪೈಕಿ ಹಾವುಗಳು ತುಂಬ ಸಂವೇದನೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ಸಮ್ಮೋಹನಕ್ಕೆ ಅವು ಬಹು ಬೇಗ ಒಳಗಾಗುತ್ತವೆ. ಆ ಶಕ್ತಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದರೆ (ಸಮ್ಮೋಹನ, ವಶೀಕರಣ ಶಕ್ತಿ ಇವು ತೀರ ಭೌತಿಕ ಪ್ರಾಣಿಕ ಸ್ತರದಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ) ನೀವು ಬಹು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹಾವುಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲೀರಿ. ಹಾವುಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುವ

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅದಿರುತ್ತದೆ, ಅದರ ಮೂಲಕ ಅವರು ಹಾವುಗಳು ತಮ್ಮ ಮಾತು ಕೇಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.. ಲೆಮ್ಸನ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಭಯಾನಕವಾದ ಕಾಳಿಂಗ ಸರ್ಪದಿಂದ ಈ ಶಕ್ತಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ಪಾರಾಗಿದ್ದೆ. ನಿಮಗೆ ಆ ಕಥೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ? ನನ್ನಲ್ಲಿ ಆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಥಿಯಾನ್ ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದ ಮತ್ತು ನನಗೂ ಸಹ ಅದರ ಅರಿವಿತ್ತು. ಅಂತೆಯೇ ನಾನು ಹಾವುಗಳನ್ನು ಮೋಡಿ ಮಾಡಿ ಆ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ. (ನಾನು ಇದನ್ನೂ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ). ಒಂದು ಸಲ ಹಾವುಗಳ ರಾಜ ಅಂದರೆ ಸರ್ಪಗಳ ಜಾತಿಯ ರಾಜ ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದ. ನಾನಾಗ ಲೆಮ್ಸನ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಒಂದು ಬೆಕ್ಕು ಈ ಆಸ್ತ ಅಥವಾ ವೈಪರ್ (ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಅತಿ ವಿಷ ಹಾವುನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಾಗ ಬಂದಿದ್ದ. ಬೆಕ್ಕು ತುಸು ದೊಡ್ಡದಾದ ಅಂಗೋರಾ ಜಾತಿಯದು. ಮೊದಲು ಅದು ಸಣ್ಣ ವೈಪರ್ ಜೊತೆ ಆಟವಾಡತೊಡಗಿತು. ಆದರೆ ಆ ಹಾವು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದಿತು. ಅದು ಆ ಬೆಕ್ಕನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಯತ್ನಿಸಿತು, ಇದು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿತು. (ನಾನು ಈ ಕ್ರೀಡೆಯನ್ನು ಸುಮಾರು 10 ನಿಮಿಷ ವೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೇನೆ) ಆನಂತರ ತನ್ನ ಪಂಜಿನಿಂದ ಹಾವನ್ನು ಗಾಸಿಗೊಳಿಸಿತು. ಹಾವು ಹೆಡೆ ಎಲ್ಲಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಡಿಯಬೇಕು, ಬೆಕ್ಕು ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪರಚಬೇಕು. ಬರುಬರುತ್ತ ಹಾವು ದಣಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ನಾನು ಬೆಕ್ಕನ್ನು ತಡೆದೆ, ಹಾವು ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದೆ.

ಇವೆರೆಡು ಘಟನೆಗಳಾದ ನಂತರ ಒಂದು ಸಲ ಸರ್ಪಗಳ ರಾಜ ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದ. ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೊಂದು ಚೆಂದದ ಕಿರೀಟ. ಕಿರೀಟ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಬಿಡಿ. ಅಂದರೂ ಅವನು ಸರ್ಪಗಳ ಜಾತಿಯ ರಾಜ. ನೋಡಲು ತುಸು ನಾಗರ ಹಾವಿನಂತೆಯೇ, ಆದರೆ ತುಂಬ ಅದ್ಭುತ. ಭಯಾನಕವಾದ ಆದರೆ ಅದ್ಭುತವಾದ ಪ್ರಾಣಿ. ನನ್ನ ಜೊತೆ ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ. “ಆಯಿತು. ನಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವಿ?” ನಾನು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. “ಯಾವ ಸರ್ಪವೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಏನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನಂತೂ ನಾನು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಅಲ್ಲದೇ ಅವು ನಿನ್ನ ಆದೇಶ ಪಾಲಿಸುತ್ತವೆ, ವಿಧೇಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ನೀನು ನನಗೊಂದು ವಚನ ನೀಡಬೇಕು, ನೀವು ಯಾವ ಹಾವನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಾರದು.” ನಾನು ತುಸು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದೆ. “ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಹಾಗೆ ವಚನ ನೀಡಲಾರೆ. ನನ್ನ ಜನ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆ ಇಟ್ಟಿರುವವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಜಾತಿಯ ಪ್ರಾಣಿ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಿದರೆ ನನ್ನ-ನಿನ್ನ ನಡುವಣ

ಒಪ್ಪಂದ ಮುರಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ, ನಾನು ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಭರವಸೆ ನೀಡಬಲ್ಲೆ, ನನಗೇನೂ ಕೆಟ್ಟ ಭಾವನೆ ಇಲ್ಲ. ಹಾವು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಲಿ, ಉದ್ದೇಶವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ. ಕೊಲ್ಲುವುದು ನನ್ನ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಒಪ್ಪಂದ ನನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನಿದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.” ಅವನು ಮರು ಮಾತನಾಡದೇ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟು ಆ ಒಪ್ಪಂದ ಅಲ್ಲಿಗೇ ನಿಂತುಹೋಯಿತು.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಫೆಬ್ರವರಿ 4, 1961

ಸೀಲ್‌ಗಳು

ಓಹ್, ಕೆಲ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನೊಂದು ಭಯಾನಕ ಕಥೆ ಕೇಳಿದೆ - ಮಾನವೀಯತೆ ಎಷ್ಟು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ.. ನಂಬಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೀ ಕಥೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ, ಸೀಲ್ ಮರಿಗಳು ಮಾರಣ ಹೋಮ!”

ಸೀಲ್‌ಗಳು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ (ಕೆಲ ಜಾತಿಯವು) ಬೆಳ್ಳಗಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಕೆಲ ವಾರಗಳವರೆಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳ ಕೂದಲೆಲ್ಲ ಉದುರಿ ಹೋಗಿ ಬೂದು ಬಣ್ಣ ಅಥವಾ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗುತ್ತವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಿಳಿ ಫೂಕೋಟಿ ಹಾಕುವುದು ಫ್ಯಾಷನ್ ಆಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕೆಲ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಉತ್ತರದಲ್ಲೊಂದು ಸ್ಥಳವಿದೆ, ಆ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಸೀಲ್‌ಗಳೆಲ್ಲ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಮರಿ ಇಡುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಸೀಲ್ ಒಂದೇ ಮರಿಯನ್ನು ಹೆರುತ್ತದೆ. ಜನರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಮರಿ ಸೀಲ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಂದು, ಸುಮಾರು 15 ಮರಿಗಳಿಂದ ಒಂದು ಕೋಟು ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸೀಲ್ ಮರಿಗಳ ಹತ್ಯೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಗ್ಗೋಲೆ ಕೂಡ ದುಬಾರಿ ಆಗಬಾರದೆಂದು ಎಲ್ಲ ಮರಿಗಳ ತಲೆಗಳನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿಸಿ. ದೊಡ್ಡದಾದ ಕಟುಕರ ಕತ್ತೆಯಿಂದ ಅವು ಜೀವಂತ ಇರುವಾಗಲೇ ಅವುಗಳ ಚರ್ಮವನ್ನು ಸುಲಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ...

ಅವು ಚೀರಾಡುತ್ತವೆ, ಒದ್ದಾಡುತ್ತವೆ, ಅವೇನೂ ಮೂಕ ಅಲ್ಲವಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ರೀತಿಯ ದಾರುಣ...

ಒಂದು ಸಲ ಏನಾಯಿತೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಟೀವಿ ವರದಿಗಾರ ಅಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುವುದೆಂದು ಅರಿಯದೇ ಹೋದ, ಬೇರೆ ಯಾವುದೋ ಕೆಲಸ ಅವನು

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಈ ದೃಶ್ಯ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅವನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹೋದ, ತೀರ ಕೆಡುಕಿನಿಸಿತು, ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲೇಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ. ಸುಮಾರು ಎರಡು ವರ್ಷ ಅವನು ಹೋರಾಡಿದ, ಟೆಲಿವಿಶನ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ, ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಮೂಲಕ ಜನರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಯ ಮೇಲೆ ತೀವ್ರ ಒತ್ತಡ ಬಂದಿತು. (ಉತ್ತರೀಯ ಕೆನಡಾ ಮತ್ತು ನಾರ್ವೇ). ಎಲ್ಲ ಸೇರಿ ಸೀಲ್ ಮರಿಗಳನ್ನು ಜೀವಂತ ಸುಡುವ ಬದಲು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಡೀಸೆಲ್ ಸುರಿಯುವುದು, ಅದರಿಂದ ಅವು ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿ ಸಾಯುತ್ತವೆ ಎಂಬ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಮೊದಮೊದಲು ಡೀಸೆಲ್ ಸುರಿಯುವುದು ಕೂಡ ದುಬಾರಿ ಅನಿಸಿತು (ಎಷ್ಟು ಅಮಾನವೀಯತೆ ನೋಡಿ) ಅವರು ಪುನಃ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಯ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ನಿಷೇಧ ತೆಗೆಯಲು ಹೇಳಿದರು, ಅವನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಸುಲಿಯಲು ಹೇಳಿದ. ಮರಿಗಳ ತಾಯಿ ಸೀಲ್‌ಗಳು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತವೆ, ಕಾಯಲು ಬರುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು, ಅವುಗಳ ಕಣ್ಣು ಕೀಳಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಇದೆಲ್ಲ ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ, ನನಗನಿಸಿತು, ಮಾನವೀಯತೆ ಅನ್ನುವುದು ಎಷ್ಟು ಕೆಳಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದೆ, ಪಾತಾಳ ಮುಟ್ಟಿದೆ ಅನಿಸಿತು..

ಶ್ರೀಮಾತೆ ಈ ಸೀಲ್‌ಗಳಿಗಾಗಿ ಕೋರ್ಟ್ ಪಿಟಿಶನ್ ರುಜು ಹಾಕಿದ್ದು

ಆ ಮೇಲೆ ಕೆಲ ವಕೀಲ ಸೇರಿ ನನ್ನ ಬಳಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಡ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಕೆಲವರು ಬೇರೆ ಚಳುವಳಿ ಆರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದರು. ದೊಡ್ಡ ಚಿತ್ರಗಳು, ಮರಿ ಸೀಲ್‌ಗಳು ಹತ್ಯಾಕಾಂಡದ ಚಿತ್ರ - ಅವು ತುಂಬ ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ? ಅಷ್ಟೇ ಜಾಣ ಮರಿ ಕೂಡ! ಇದೆಲ್ಲ ಸಂಗತಿ ಕೇಳುವ ಮೊದಲೇ ನಾನು ಆ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಅಡುಗೆಯವನು, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೊಂದಿಸುವವನು, ಓರ್ವ ವರದಿಗಾರ, ಆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಸೀಲ್ ಮರಿಗಳ ಚಿತ್ರವುಳ್ಳ ಪೋಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳು. ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ತಲೆ ಬರಹ, ಫ್ರೆಂಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ - “ಸೀಲ್ ಮರಿಗಳು ಜೀವ ಉಳಿಸಿ” ಈ ರೀತಿ ರುಜು ಹಾಕಲು ಮತ್ತು ಹೆಸರು ಬರೆಯಲು ತುಸು ಸ್ಥಳ. ಹಿಂದಿನ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬೆರೆಯಲು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಾಲಂ. ಅವರೆಲ್ಲ ಬಂದು ನನಗೆ ಕಾರ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಏನಾದರೂ ಬರೆಯಲು ಹೇಳಿದರು. ಅದರ ಪೈಕಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಡ್ ನಾರ್ವೇ ದೇಶದ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಮಂತ್ರಾಲಯ, ಒಂದು ಕೆನಡಾದ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಮಂತ್ರಾಲಯ ಇನ್ನೊಂದು ಕೆನಡಾದ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗೆ.

ನಾನು ರುಜು ಹಾಕಿ “ಶ್ರೀಮಾತೆ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಆಶ್ರಮ ಪಾಂಡಿಚೇರಿ” ಎಂದು ಮುದ್ರೆ ಹಾಕಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಏನೂ ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಅವರು ಅದನ್ನು ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಏಕೆ?..ಏಕೆ? ಎಂದು ಹಲುಬಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರು.. ಯಾರೆಲ್ಲ ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಯಾತನೆಯ ಭಾರವನ್ನು ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲ.. ಅವರು ಹೇಗೆ..? ಅವರಿಗೆ ಭಯಾನಕ ರಾತ್ರಿಗನಸು ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲವೇ..? ನಂಬುವುದು ಕಠಿಣ..

ಅಂಥ ಫ್ಯಾಷನ್ ಹೋಗಬೇಕು, ಅಂಥ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚರ್ಮ, ಕೊಂದು ಧರಿಸಿ ಕುಣಿಯುವುದು, ನರ್ತಿಸುವುದು, ನಲಿಯುವುದು ಈ ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಶವಾಗಬೇಕು. ಈ ಜನರಿಗೇನು ತಲೆ ಕೆಟ್ಟಿದೆಯು..?

ಹೌದು, ಇದೆ, ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕಾಡು ವರ್ತನೆ ಇದೆ. ಇದು ಒಂದು ನಿರರ್ಶನ, ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಹೇಯವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಇದೆ.

ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ, ಆ ಸಣ್ಣ ಮರಿಗಳು

ಸೀಲ್‌ಗಳು ವಿಕಾಸ ಹೊಂದಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ಅವು ಪ್ರಜ್ಞಾಹೀನ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲ. ಮುಖಪುಟದಲ್ಲೊಂದು ಸಣ್ಣ ಮರಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ನೆಟ್ಟ ನೋಟದಿಂದ ನೋಡುವ ಸುಂದರ ಮರಿ.. ಅತಿ ಚಂದವಾಗಿತ್ತು.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಅಕ್ಟೋಬರ್ 11, 1969

ಪ್ರೇಮವು ಕೇವಲ ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಅದು ಸಸ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಇದೆ, ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ ಜಡ ಭೌತಿಕ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಈ ದೈವೀ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ದೋಷಗಳು, ವಿಕೃತಿಗಳು ಕಂಡುಬರಲು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮಿತಿಗೊಳಪಟ್ಟ ಉಪಕರಣ ಅಜ್ಞಾನ, ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸರತೆ ಇವೇ ಆಗಿವೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 3/69-70 - ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು - ಶತಮಾನದ ನೋಟ

- ಶ್ರೀ ನವನೀತ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು

ಭಾಗ 5

ಸಂದೇಶ:

ಮೃತ್ಯು ಕರಗಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾದ ಬಳಿಕ ಸಾವಿತ್ರಿ-ಸತ್ಯವಾನರು ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪ ತಳೆದು ಸತ್ಯಲೋಕ ಸೇರಿ ಪರಾತ್ಪರ ಪುರುಷನ ದಿವ್ಯ ಸಂನಿಧಿಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈಯುತ್ತಾರೆ. “ನನ್ನ ಸಾಂದಿಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಬಿಡಿ. ಭೂಲೋಕದ ಗೊಡವೆಯೇಕೆ?” ಎಂದು ಆ ಪರಾತ್ಪರ ಪುರುಷನು ಸಾವಿತ್ರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. “ಛೇ! ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು ದೈವೀ ಪ್ರೇಮದ ನೆರವಿನಿಂದ ರೂಪಾಂತರಗೊಳಿಸಲು ನಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮರಳಲೇಬೇಕು” ಎಂದು ಸಾವಿತ್ರಿ ಪಡೆನುಡಿಯುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ಆ ಪರಾತ್ಪರ ಪುರುಷನು “ತಥಾಸ್ತು, ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯೂ ಅದುವೆ ಆಗಿದೆ” ಎಂದು ನುಡಿದು ತನ್ನ ದೈವೀ ಬಲದ ನೆರವನ್ನಿತ್ತು ಆ ಮಧುರ ಮನೋಹರ ಕಾಂತಿಮಯ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಹರಸುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಅವರು ಭೌತಿಕ ಮಾನವ ರೂಪ ಧರಿಸಿ ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಮರಳುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸತ್ಯವಾನನಿಗೆ ದೇಹ ಭಾವದ ಎಚ್ಚರ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಹಿರಿಯರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಹರಕೆ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಲಭಿಸಿರುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯ ಲಾಭ, ಸಂತತಿ ಲಾಭ ಮೊದಲಾದ ಇತರ ಸುಖಗಳು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬಂದವೆಂಬುದನ್ನು ವಾಚಕರೇ ಊಹಿಸಬೇಕು.

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸರ ಮೂಲಕಥೆಯ ಪಡಿಯಚ್ಚಿನಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಅಮೌಲ್ಯವಾದ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸತ್ತ್ವವನ್ನು ತುಂಬಿ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಅಮೃತಮಯವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾವ್ಯದ ನಾಯಕ-ನಾಯಕಿಯರಿಗೆ ಜೀವಿಸುವುದೂ, ಪ್ರೀತಿಸುವುದೂ ಅನಂತತೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿವೆ. “That to feel love and oneness is to live - ಪ್ರೇಮವನ್ನೂ ಏಕತೆಯನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸುವುದೇ ಜೀವನ” ಎಂಬುದು ಈ ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಅಮರ ಸಂದೇಶವಾಗಿದೆ. ‘ದಿವ್ಯ ಪ್ರೇಮದ ಸ್ಪರ್ಶವಾಗುವವರೆಗೂ ಸತ್ಯವು ಸತ್ತಂತೆಯೇ ಸರಿ’ ಎಂಬ ಸನಾತನ ಸತ್ಯವನ್ನು ಈ ದಿವ್ಯ ಭವ್ಯ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಬ್ರಹ್ಮ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಮನಂಬುಗುವಂತೆ ಒಡಮೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಂಶವೂ

ಮನೋಮಯ ಸ್ತರದಿಂದ ಹೊರಬಂದಿಲ್ಲ, ಶಬ್ದ, ತಾಳ, ಛಂದ, ಕಲ್ಪನೆ ಎಲ್ಲವೂ ಉಚ್ಚ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಉನ್ನತ ಸ್ತರದಿಂದಲೇ ಇಳಿದು ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ದ್ರಷ್ಟಾರ ಕವಿ ಈ ಕುರಿತು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಬರೆದ ಅನೇಕ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ಭಗವತ್-ಸ್ವರ್ಷವೊಂದಿದ್ದರೆ ಸಕಲವನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ' - ಎಂಬ ಮಾತು ಈ ಕಾವ್ಯದ ಬೀಜಮಂತ್ರವಾಗಿದೆ.

ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟ ರೂಪರೇಷೆಗಳನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಲೇಖಕರು ಮುಂದಿನ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಭವ್ಯದಿವ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಮನಂಬುಗುವಂತೆ ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪೃಥ್ವಿ ತತ್ತ್ವಗತ ಉತ್ಪಾಂತಿಯ ಇಚ್ಛೆ, ಮಾನವ ಕುಲದ ಆಂತರಿಕ ಅಭಿಪ್ರೇ, ಅದಕ್ಕೆ ಪರಾತ್ಪರದ ಕೃಪಾಶೀರ್ವಾದ, ಆ ಅನುಗ್ರಹ ಶಕ್ತಿಯ ಮಾನುಷ ಅವತಾರವೆ ಸಾವಿತ್ರಿ ಎಂಬ ಮಹಾಸತ್ಯವು ಈ ಪುಟ್ಟ ಕೈಪಿಡಿಯನ್ನು ಸಹೃದಯತೆಯಿಂದ ಓದುವವರಿಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಕಾಶವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಕವಿ ರವೀಂದ್ರರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ "Salutations to Sri Aurobindo" ಎಂಬ ದೀರ್ಘ ಕವನದ ಅನುವಾದ ಶ್ರೀ ನರೇಗಲ್ಲರಿಂದ "ನಮಸ್ಕಾರ" ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಲ್ಲಾದುದು ಇಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಸ್ಮರಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿ.

ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ನಿವಾಸಿಗಳಾದ 'ಶ್ರೀ ದೇವದತ್ತರು (ಶ್ರೀ ದತ್ತಮೂರ್ತಿ ದೇಸಾಯಿಯವರು) ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ 'Supreme Discovery' ಕೃತಿಯನ್ನು 'ಪರಮ ಶೋಧನೆ' ಎಂಬ ತಲೆಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸಿದುದು 'ಸಮರ್ಪಣ' ದಲ್ಲಿಯೂ 'ದೀಪ್ತಿ'ಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದಿದೆ. ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ ಕಪಾಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀ ರಮಣ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆದವರು; ಶ್ರೀ ವಾಸಿಷ್ಠ ಗಣಪತಿ ಮುನಿ ಶ್ರೀ ದೇವರಾತ ಮಹರ್ಷಿಗಳೊಡನೆ ಯೋಗ-ತಂತ್ರ-ಮಂತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿ ಹೊಂದಿದವರು; ಈ ಸಾಧನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಶಿರಸಿಯ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮೂವರು ಕಾಲ ಕಳೆದುದು ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯವಾದುದು. ಮುಂದೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಬೋಧೆಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿ ಶ್ರೀಅರವಿಂದಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ದಿಗ್ಗರ್ಶನದಲ್ಲಿ 'ವೇದಗಳ ಭಾಷ್ಯ'ವನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದುದು ಇವರ ಮಹಾಕೃತಿ. ಈ ಮಹನೀಯರು ಇನ್ನಿತರ

ಹಲವು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದುದರಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ದೇವದತ್ತರು ಸೊಗಸಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಸಿರುವರು.

ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿವಾಸಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸದ್ಭಕ್ತರ ಕಾರ್ಯನಿಷ್ಠೆಗೆ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸುವುದು ಕರ್ತವ್ಯವೆನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಮೂಲತಃ ಕುಂದಗೋಳ-ದವರಾದ ಶ್ರೀ ನಾಡಿಗೇರ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾಯರು ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ವಕೀಲರು, ಗುಣದಿಂದ ಸದ್-ವ್ಯವಹಾರ ಚತುರರು, ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮ ಸಂಘಟಕರು. 'ಬ್ಯಾಂಕ್ ಆಫ್ ಕರ್ನಾಟಕ'ದ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾಗಿ, ಮುಂದೆ (ಅದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವವರೆಗೂ) ಅದರ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರರಾಗಿ, ಅದರ ಶಾಖೆಗಳು ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ, ತತ್ರಾಪಿ ಅದರ ಮಾಜಿ ಸಂಸ್ಥಾನೀ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬುವಂತೆ ಮಾಡಿದುದರ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅವರ ವಿಶೇಷ ಗುಣವೆಂದರೆ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸದ್ಗಿಲ್ಲದೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವುದು. ಧಾರ್ಮಿಕ-ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಕ್ರಿಯ ಪುರಸ್ಕಾರ ಅವರದು. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ-ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ದಿವ್ಯೋಪದೇಶಕ್ಕೆ ಮನಸೋತವರಾದ ಅವರು, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಕಾಶ ಎತ್ತ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದರೂ ಅದನ್ನು ಆದರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ ಜಯಂತಿ, ಚಿನ್ಮಯ ಮಿಶನ್, ಹಲವಾರು ಸಾಧು-ಸಂತ-ಅನುಭಾವಿಗಳ ಉತ್ಸವಗಳು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಅವರ ನೆರವು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ದೇಶಪಾಂಡೆ ನಗರದಲ್ಲಿಯೆ ಅವರ ಮನೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದಾಶ್ರಮದ ಹಿರಿ ಕಿರಿ ಸಾಧಕರಿಗೆಲ್ಲ ಸುಸ್ವಾಗತವೀಯುವ ತಂಗುಮನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ - ಶ್ರೀಮಾತಾ ಮಂಡಳವು ಉದಿಸಿದುದು ಮೇ 22, 1947 ರಂದು ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ. 1950 ಆಗಸ್ಟ್ 15 ರಂದು 'ಸಮರ್ಪಣ' ಎಂಬ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾದ ವಾರ್ಷಿಕ ಸಂಪುಟವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಮಂಡಳದ ಗೆಳೆಯರು ಕೈಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದುದು ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾಯರ ಸರ್ವವಿಧ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ. ಅವರ ಎದುರಿಗಿನ ಚಾಳಿನಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪೊಲ್ಲಾ ಅ. ವೆಂಕಪ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಳದ ಸಾಕ್ರೆಟಿಸ್ ಆಗಿದ್ದರು. ನಾನೂ ಆಗ ಕರ್ನಾಟಕ ಏಕೀಕರಣ ಮಹಾ ಸಮಿತಿಯ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ದೇಶಪಾಂಡೆ ನಗರದಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವಾಗಿದ್ದೆ. ಶ್ರೀ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು ಪಲ್ಲಣ (ನರೇಗಲ್ಲ) ಮೊದಲಾದ ಇತರ ಗೆಳೆಯರೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಸಮರ್ಪಣಪೂರ್ವಕ

ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದರು. 'ಆತ್ಮ ಸಮರ್ಪಣೆ'ವು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಪೂರ್ಣಯೋಗದ ಕೀಲವಾದುದರಿಂದ ವಾರ್ಷಿಕ ಸಂಪುಟದ ಹೆಸರು 'ಸಮರ್ಪಣೆ' ಎಂದಿರಬೇಕು ಎಂಬ ನನ್ನ ಸೂಚನೆ ಮಂಡಳದ ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ಮಾನ್ಯವಾಯಿತು. (ಆ ವರ್ಷದ ಆಗಸ್ಟ್ 15 ರಂದೇ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾಯರು ಹಾಗೂ ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಪಾಂಡಿಚೇರಿ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ನಾನು ಕೈಕೊಂಡ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ.) 1950 ರಿಂದ 1956 ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ 'ಸಮರ್ಪಣೆ'ದ 6 ವಾರ್ಷಿಕ ಸಂಪುಟಗಳ ಪ್ರಕಾಶಕರು ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾಯರೇ ಆಗಿದ್ದರು. 1/4 ಕ್ರೋ. ಆಕಾರದ ಸು. 2000 ಪುಟಗಳ ಉಚ್ಚಮಟ್ಟದ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಮಂಡಳದವರು ಒದಗಿಸಿದರು. ಇದರ ಆರ್ಥಿಕ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಕೈ ನಡೆಯುವವರೆಗೂ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾಯರೇ ಹೊತ್ತರು. 'ಸಮರ್ಪಣೆ'ದ 1 ರಿಂದ 4 ವಾರ್ಷಿಕ ಸಂಪುಟಗಳಾಗಿದ್ದರೆ, ಕೊನೆಯ 5 ಮತ್ತು 6 'ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯ ದರ್ಪಣ' ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಇದರ ಏಳೆಂಟು ಹಸ್ತಲಿಖಿತಗಳು ಹಲಸಂಗಿಯ ವಾರ್ಷಿಕ ಕೂಟಗಳ ರಜತ ಮಹೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ 'ಬೆಳಕಿನ ಹೆಜ್ಜೆ' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕ ಅ. ವೆಂಕಪ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಸಂಪಾದಿತ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. 'ಸಮರ್ಪಣೆ'ದಂಥ ವಿಶಿಷ್ಟ ಗಂಭೀರ ಸಾಹಿತ್ಯವಲ್ಲದೆ 'ಅರವಿಂದ ದಳಗಳು' ಎಂಬ ಪುಟ್ಟ ಪುಸ್ತಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ತಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರ ಬಂಧುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಶಿರೂರ, ಶ್ರೀ ಕೌಸಾಳಿ, ಶ್ರೀ ಮಾಟಲದಿನ್ನಿ ಮೊದಲಾದ ಸದಭಿರುಚಿಯ ಸದ್ಗುಹಸ್ಥರ ಮನವೊಲಿಸಿದರು ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾಯರು. ಆಶ್ರಮದ 'ದೀಪ್ತಿ' ಕನ್ನಡ ದ್ವೈ ಮಾಸಿಕಕ್ಕೂ 'ದೀಪ್ತಿ' ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಗೂ ಬಹು ವಿಧವಾಗಿ ನೆರವಾದರು. 1950-60 ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಳದ ಅನೇಕ ವಿಧ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ನಡೆದವು. 'ದರ್ಶನ ದಿನ'ಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಚನಗಳು, ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ 80 ನೆಯ ಜಯಂತಿಯ ಸಡಗರದ ಆಚರಣೆ, ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅಂಬಾಲಾಲ ಪುರಾಣಿಯವರಂತಹ ಹಿರಿಯ ಆಶ್ರಮವಾಸಿ ಸಾಧಕರ ಅಮೋಘ ಪ್ರವಚನಗಳು - ಈ ಕೆಲವು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳು ಸಾಂಗವಾಗಿ ನೆರವೇರುವುದರಲ್ಲಿ ರಾಯರ ಸ್ನೇಹಮಯ ಸಹಾಯ ಸದಾಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. 'ಪ್ರದೀಪ'ದ ಸತ್ಸಾಹಸವನ್ನು ಅವರು ತುಂಬಾ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. 'The Mother' ಎಂಬ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಯೋಗದೀಪಿಕೆಯ ಮುಂಚಿನ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಮುಖ್ಯಾಶಯವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಸುಗಮ-ಲಲಿತ-ಮನನಾಟುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಬೀಸಾಗಿ ವಿವೇಚಿಸಿದುದು

ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. 'ರಾಷ್ಟ್ರಮಾತೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆ'ಯ ಲೇಖನವಿಲ್ಲದಂತೆ ರಚನಾ ವಿಧಾನವೂ ಅವರು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಶಂಸಿಸುವ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು 9-8-71 ರಂದು ಅಸು ನೀಗುವುದಕ್ಕೆ ಸು. ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಮುಂಚೆ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರೊಡನೆ ತುಂಬ ಹಾರ್ಡಿಕವಾಗಿ ಬಹುಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡಿದುದು ಅವರ ಕೊನೆಯ ಭೆಟ್ಟಿಯೆ ಆಗಿತ್ತು!

ಮೊ|| ಅಗಳಿ ವೆಂಕಪ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮರೆಯಲಾಗದ ಅಮೋಘ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೆನಿಸಿದರು. 'ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಪಥದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪಠಿಕೆ'ರೆಂದು ಪಲ್ಲಣ್ಣ ಅವರನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಿದುದು ಯಥಾರ್ಥವೆ ಆಗಿದೆ. ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಭುತ್ವ ಅವರದು. ಅನಂತಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅಗಳಿ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಮನೆತನ. ಮಾನೆಮಾತು ತೆಲುಗು; ಚರಿತಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ ನಿವಾಸಿಗಳಾದರು. ಬಿ.ಎ. ಆದೊಡನೆ ಬಾಗಲಕೋಟೆಯ ಬಸವೇಶ್ವರ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾದರು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ವಿಷಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ನಾಗಪುರದ ಎಂ.ಎ. ಪದವಿ ಪಡೆದು, ಸೊಲ್ಲಾಪುರದ ಡಿ.ಎ.ವಿ. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿಯೂ ತದನಂತರ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಕಾರ್ಮಸ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ 1960 ರಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತರಾದರು. ತೆಲುಗು ಮಾನೆಮಾತು, ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲಿದರು; ಆದರೂ ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಬಲ್ಲವರಾದರು. ದಮ್ಮು-ಚರ್ಮ ರೋಗಗಳು ಅವರನ್ನು ಕಾಡಿದರೂ ಅವರು ಹಿಂದೆಗೆಯದೆ ತಮ್ಮ ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಭಾಷಣ-ಲೇಖನ ರೂಪದಿಂದ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಲೆ ಇದ್ದರು. ಮಾತೃಕೃಪೆಯಿಂದ ಗುಣಮುಖರಾದ ಅವರು ನಿವೃತ್ತಿಯ ತರುವಾಯವೂ ಸೊಲ್ಲಾಪುರ, ಕಲ್ಬುರ್ಗಿ, ಜಮಖಂಡಿಗಳಲ್ಲಿ ನೌಕರಿ ಮಾಡಿದರು. ಇದರಿಂದ ಅವರ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತೆ ಕೆಟ್ಟಿತು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಶಿವಾಜಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ ಶಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಹಿರಿಮೆಯೂ ಇವರದಾಗಿತ್ತು; ಆದರೆ ಬೆಳೆಯುವ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಇವರು 'ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿವೃತ್ತ'ರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಅನೇಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಪರೀಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನೋದಿಯೆ ಹಲವಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಪ್ರೊಫೆಸರ್, ವೈಸ್-ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್, ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಾದುದುಂಟು. 'ವಿದ್ಯಾ ವಿನಯೇನ ಶೋಭತೇ' ಎಂಬ ಸುಭಾಷಿತದ ಮೂರ್ತಿಮಂತ ಉದಾಹರಣೆ ಅವರು. ರೋಮನ್ ಸದೃಶ ಆಜಾನುಬಾಹು

ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಅಚ್ಚ ಭಾರತೀಯ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ 'ಮಾಸ್ಟರ್.' ಶ್ರೀಮಾತಾರವಿಂದರನ್ನು ಸದ್ಗುರುಗಳೆಂದೊಪ್ಪಿ, ಅವರ ಬೋಧೆಯನ್ನು ನೂರಾರು ಗುರುಬಂಧುಗಳಿಗೂ ಸಾವಿರಾರು ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳಿಗೂ ಪ್ರಭಾವಯುತವಾಗಿ ಬೀರಿದರು. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಅನ್ಯಾದೃಶ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಶೈಲಿ ಇವರ ಆಂಗ್ಲ ಲೇಖನ ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಮೈದಾಳಿತ್ತು; ಅಷ್ಟು ಅದನ್ನು ಆತ್ಮಸಾತ್ವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಹೋದಲ್ಲಿ ನಿಂತಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಂಡಳದ ಮೊಳಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿಯ ಹಾಗೂ ಹೊರಗಿನ ಪ್ರತಿ ವಾಚ್ಮಯೀನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವರದು ತೂಕದ ಕಾಣಿಕೆ, ಆಶ್ರಮದಿಂದ ಹಾಗೂ ಹೊರಗಿನ 'ಮಂಡಳ'ಗಳಿಂದ ಹೊರಡುವ ಎಲ್ಲ ಇಂಗ್ಲೀಷ್-ಕನ್ನಡ ವಾರ್ಷಿಕ-ಅರ್ಧವಾರ್ಷಿಕ-ತ್ರೈಮಾಸಿಕ ಪ್ರಕಟನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇವರ ಲೇಖನಗಳಿಗೆ ಅಗ್ರಮರ್ಯಾದೆ. ನನ್ನ ಬಿನ್ನಹ ಮನ್ನಿಸಿ 'ಪ್ರದೀಪ'ಕ್ಕೆ 'ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಪ್ರಣೀತ ರಾಷ್ಟ್ರಧರ್ಮ' ಎಂಬ ಲೇಖನ ಮಾಲೆಯನ್ನೊದಗಿಸಿದರು. ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಸಹಸ್ರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಯ ಸ್ವಂತದ ಗ್ರಂಥ ಭಂಡಾರವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಗುರುಬಂಧುಗಳಿಗೂ ಆಸ್ತಿ ಮಾಡಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. 1972 ರ ಫೆಬ್ರುವರಿ 18 ರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಅವರಾತ್ಮ ಶ್ರೀಮಾತಾರವಿಂದರ ಪಾದಪದ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ವಿಲೀನವಾಯಿತು.

ಹಲಸಂಗಿಯ ಗೆಳೆಯರು: ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ 'ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ'ಯ ಸಸಿ ಹಲಸಂಗಿ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನೆಡಲ್ಪಟ್ಟು ಹೆಮ್ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಈ ಮಹಾಸಾಧನೆಗೆ ಕಾರಣರಾದ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಪ್ಪ ಗಲಗಲಿ ಅರ್ಥಾತ್ 'ಮಧುರಚೆನ್ನ'ರೊಡನೆ ಚಡಚಣದ ಶ್ರೀ ಸಿಂಪಿ ಲಿಂಗಣ್ಣನವರನ್ನೂ ನೆನೆಯುವುದು ಅತ್ಯನಿವಾರ್ಯ. ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂವರ್ಧನದ ಮಹೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರೆಂದೋ ಧರ್ಮ-ಭೀಮರೆಂದೋ ಕರೆಯಬೇಕೆಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಪ್ಪನವರದು ಅತಿ ಭಾವುಕ - ಅತ್ಯುತ್ಕಟ ಪ್ರಕೃತಿಯಾದರೆ ಲಿಂಗಣ್ಣನವರದು ಸ್ಥಿರ-ಧೀರ-ಬುದ್ಧಿಯ ಸಮತೂಕದ ಸ್ವಭಾವ. ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಸಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಈ ಎರಡೂ ಗುಣವಿಶೇಷಗಳು ಬೇಕಾಗಿದ್ದವು. ಸಾಧನೆಯ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಭಾವನೆಯ ಕೋಮಲತೆ - ನಿರ್ಭರತೆಗಳಷ್ಟೇ ಬುದ್ಧಿಯ ದೃಢತೆ - ಸಮತೆಗಳೂ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಷ್ಟೇ. ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು ದೇಹವಿಟ್ಟು (1953) ಇಂದಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ, ಅವರ ತರುವಾಯ ಶ್ರೀ ಲಿಂಗಣ್ಣನವರು ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಸಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು, ಅದೇಕೆ ಸದ್ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು

‘ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ’ಯ ಪ್ರಕಾಶನವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ಹಲಸಂಗಿನಾಡಿನ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಂಡಳದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಮುನ್ನಡೆಯಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯನ್ನು ‘ಮಧುರಚೆನ್ನ’ರು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದು 1932 ರಲ್ಲಿ; 11 ವರ್ಷ ಕಾಲ ತಮ್ಮ ನಿಧನದವರೆಗೆ (ಹಲಸಂಗಿ-ಚಡಚಣ-ವಿಜಾಪುರಗಳ ಗೆಳೆಯರ ಸರ್ವ ಸಹಕಾರದಿಂದ) ಅದನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿದರು. ಕೊಂಚ ಕಾಲ ಹರಿಗಡಿದ ಈ ಪ್ರವಾಹ ಅದೇ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ 1960 ರಿಂದ ಶ್ರೀ ಸಿಂಪಿ ಲಿಂಗಣ್ಣನವರಿಂದ ಮತ್ತೆ ಹರಿಯುವಂತಾಯಿತು. 1972 ರ ವರೆಗೆ ಈ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಕಂಡ 50 ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆಯೇ ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಈ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಾಧನ ಭೂಮಿಯ ಸಾಧಕರು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಅಮೌಲ್ಯ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ‘ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು’ (ಚರಿತ್ರಾತ್ಮಕ), ‘ಶ್ರೀತಾಯಿಯವರು’ (ಚರಿತ್ರಾತ್ಮಕ), ಆಶ್ರಮದ ಸಾಧಕವರೇಣ್ಯ ಶ್ರೀ ನಲಿನೀಕಾಂತ ಗುಪ್ತರವರ “Reminiscences”ಗಳನ್ನು ‘ನೆನಪುಗಳು’ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಸಿದ ಕೃತಿ, ‘ಮಾತೃವಾಣಿ’ (ಪದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ) - ಈ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಲಿಂಗಣ್ಣನವರ ಮಹತ್ವದ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದು. “ಚೆನ್ನಮಲ್ಲ ಅತಿ ಸೀರಿಯಸ್, ಬಂದು ಹೋಗಬೇಕು” ಎಂಬುದಾಗಿ ಗೆಳೆಯ ಬಸಣ್ಣನಿಂದ (ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಅಕ್ಕಿಯವರಿಂದ) ಜರೂರಿಯ ಕಾಗದ ಬಂದುದರಿಂದ ನಾನು ಕೂಡಲೆ ಹಲಸಂಗಿಗೆ ಹೋದೆ. ಚೆನ್ನಮಲ್ಲನ ‘ಕರುಳಿನ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್’ ಅವನನ್ನು ಹಣ್ಣು ಹಣ್ಣು ಮಾಡಿತ್ತು. ಆ ವೇದನಾತಿಶಯವನ್ನು ನೋಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾತಾರವಿಂದರನ್ನು ಎಡಬಿಡದೆ ನೆನಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇನ್ನು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿನವೆ ಈ ಮಹಾಚೇತನದ ಪೃಥ್ವಿಯಾತ್ರೆ ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ಹಲಸಂಗಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಲಿಂಗಣ್ಣನೊಡನೆ ಚಡಚಣಕ್ಕೂ ಹೋಗಿ ಬರೋಣವೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾದ ಮೇರೆಗೆ ಅವನೊಡನೆ ಅವನೂರಿಗೆ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಅವನ ಸವಿಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುವುದರೊಳಗೆ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲ ಪರಂಧಾಮವನ್ನೊದಿದ ವಾರ್ತೆ ಬೇಕಂತ ಕಳಿಸಿದ ಒಬ್ಬರಿಂದ ತಿಳಿದುಬಂದಿತು. ಕೂಡಲೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಧಾವಿಸಿದೆವು. ಚೆನ್ನಮಲ್ಲನ ಅಂತ್ಯಯಾತ್ರೆಗೆ ಹಲಸಂಗಿ ಊರಿಗೆ ಊರೇ ಬಂದಿತು. ಹೊರಗಿನಿಂದ ಹಲವಾರು ಗೆಳೆಯರು-

ಆಪ್ತೇಷ್ವರು ಬಂದಿದ್ದರು. ಅಣ್ಣ ಬೇಂದ್ರೆಯವರೂ ಸೊಲ್ಲಾಪುರದಿಂದ ಬಂದುಬಿಟ್ಟರು. ಹಲಸಂಗಿ ನಾಡಿನ ಸಂತವರೇಣ್ಯನೆಂದೇ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಪ್ಪ ಸರ್ವ ಜನಾದರಣೀಯನಾಗಿದ್ದ. ಆತನು ಸಮಾಧಿಗತನಾಗುವ ದೃಶ್ಯ ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯ. ಆತನ ಕಲೇಬರದ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲುವ ಹೂವುಗಳು ಹಳ್ಳಿಗರ ನಿರ್ವ್ಯಾಜ ಪ್ರೇಮಾದರದ ಪ್ರತೀಕಗಳೇ ಆಗಿದ್ದವು. ಆಗ ಹೇಳಲಾಗುವ ಭಜನೆಯ ಹಾಡುಗಳಿಂದ, ವಿವಿಧ ವಾದ್ಯಗಳ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ದಿಜ್ಮಂಡಲ ದುಮದುಮಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಚೆನ್ನಮಲ್ಲನ ದೇಹವನ್ನು ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿದಾಗ ಮೊದಲ ಮಣ್ಣಿನ ಮುಷ್ಟಿ ಹಾಕುವ ಮಾನ ಅಣ್ಣಯ್ಯ ಬೇಂದ್ರೆಯವರಿಗೇ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ತಾನೇ! “1953 ರಲ್ಲಿ ಆಗಸ್ಟ್ 15 ರ ಸಂಜೆ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನ ಕುಣಿಯಲ್ಲಿಳಿದು, ಅವನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ಬಸಮ್ಮನವರ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಮೊದಲ ಹಿಡಿ ಮಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟೆ, ಗೌರವದ ಮಾಲೆ ಹಾಕಿದೆ” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ ಬೇಂದ್ರೆಯವರು. ಆ ಮರೆಯಲಾಗದ ಪ್ರಸಂಗ ನೆನೆದು, ಬೇಂದ್ರೆ ಹಾಗೂ ನಾನು ಆ ರುದ್ರಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ (ರುದ್ರಭೂಮಿ ಏಕೆನ್ನಬೇಕು? ಭದ್ರ ಎಂದರೆ ಮಂಗಲ ಭೂಮಿಯಲ್ಲವೆ ಇಂತಹ ಸಂತ-ಮಹಂತನನ್ನು ತನ್ನದರದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡ ನೆಲ?) ತುಂಬಾ ತುಂಬಾ ಮಾತನಾಡಿದೆವು. ಹಲಸಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಒಂದೆರಡು ದಿನವಿದ್ದು ಭಾರವಾದ ಹೃದಯದಿಂದ ಧಾರವಾಡಕ್ಕೆ ಮರಳಿದೆ. ಈ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿಯೆ ನಡುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆಗಿಳಿದು, ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಗಣಪತರಾವ ಮಹಾರಾಜ ಕನ್ನೂರರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಲು ಅವರಾಗ ಇದ್ದ ಇಂಚೆಗೇರಿಗೆ ನಾನು ಹೋಗಿ ಬಂದುದು. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲೊಮ್ಮೆ ಅವರ ಭೆಟ್ಟಿಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ತತ್ತ್ವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀಮಾತಾರವಿಂದರ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಅವರು ಬಯಸಿದ್ದರು. ನಾನು ಅವರ ಒಳ್ಳೆಯ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಕನ್ನಡಿ ಕಟ್ಟು ಹಾಕಿಸಿ, ಹಲಸಂಗಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಜತನದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದೆ; ಆ ಫೋಟೋ ಕಟ್ಟನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಇಂಚೆಗೇರಿಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿದೆ. ಹೋಗುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಸುರಂಗದಿಂದ ಕಲ್ಲಡೆಯೊಡೆಯುವ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿತ್ತು. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗುಂಡಕಲ್ಲಿನ ಗಾತ್ರದ ಕಲ್ಲು ಹಾರಿಬಂದು ನನ್ನ ತಲೆಯ ಹತ್ತಿರದಿಂದಲೆ ಸಿಡಿದುಹೋಗಿ ಬಿದ್ದಿತು. ಅದು ತಲೆಗೆ ತಾಕಿದ್ದರೆ ‘ಕಪಾಳಮೋಕ್ಷ’ವೇ ಆಗುತ್ತಿತ್ತೇನೋ! ದೇವರು ಉಳಿಸಿದನೆಂದ ಮೇಲೆ ಈ ಘಟನೆಯಿಂದ ಇನ್ನೂ

ಆತನ ಸೇವೆ ಘಟಿಸುವುದಿದೆಯೆಂದು ವಿಚಾರ ಮಿಂಚಿಹೋಯಿತು. ಇಂಚಗೇರಿಯ ಭಾವುಸಾಹೇಬ ಮಹಾರಾಜರ ಸಮಾಧಿ ಮಂದಿರದ ಗೋಪುರದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯರು ದಿನದ ಬಹು ಕಾಲವನ್ನು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರೊಡನೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸುಖಸಂಕಥಾ ವಿನೋದದಲ್ಲಿ ಎರಡು ದಿನ ಕಳೆದು, ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂಬಾಳದಲ್ಲಿಳಿದು ಪೂಜ್ಯ ಗುರುದೇವ ರಾನಡೆಯವರ ಸತ್ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನವಿದ್ದು ಧಾರವಾಡಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ. ಅಂತೂ ಆಕಸ್ಮಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲನ ಅಂತ್ಯಯಾತ್ರೆಗೆಂದು ಹೋದವನು ಬೇರೆ ಮಹಾತ್ಮರ ಸತ್ಸಮಾಗಮದಲ್ಲಿ ಅವರು 'ದಾರಿಯ ಬುತ್ತಿ'ಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಮನದಣಿಯೆ ಸೇವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದುದು ಅದೊಂದು ಭಾಗ್ಯವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುವೆ.

ಚೆನ್ನಮಲ್ಲರು 'ಚೆನ್ನ'ರೂ 'ಮಲ್ಲ'ರೂ ಅಹುದು. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದರೂ ಅವರ ತೀವ್ರ ಜ್ಞಾನಲಾಲಸೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿತ್ತು, ಕಳಕಳಿಯದಾಗಿತ್ತು, ಅಂತೆಯೆ 'ಚೆನ್ನಾ'ಗಿತ್ತು; ಈ ಜ್ಞಾನಲಾಲಸೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿ-ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರದಿಂದ, ಬಂದ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯದ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಕತ್ತರಿಸುತ್ತ, ತಮ್ಮ ದಾರಿ ತಾವೇ ಕಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮುಂದರಿದರು. ಅಂತೆಯೆ ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ 'ಮಲ್ಲ'ರೂ ಆದರು. ಅತ್ಯಂತ ಭಾವನಾತ್ಮಕ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಾಯುತರಂಗಕ್ಕೂ ಅಲೆಯುವ ಎಳೆ ಎಳೆಯಂತೆ ಕೋಮಲ ಸಂವೇದನಾಶೀಲ ಸ್ವಭಾವ; ಅದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೆ ಹಿಡಿದುದನ್ನು ಬಿಡದ ಛಲ. ಈ ಗುಣಗಳ ವಿಚಿತ್ರ ಮಿಲನವು ಅವರನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಕೊರಕಲಿಗೂ ಕೊಳ್ಳಕ್ಕೂ ಅಡ್ಡದಾರಿಗೂ ಒಯ್ದುವು; ಆದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಗುರಿಯ ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವ ದರ್ಶನವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿದವು.

1903 ರಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ 18ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಮುಲ್ಕೀ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಗುಣಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ. "ಅದೇ ಅವರ ಕೊನೆಯ ಪರೀಕ್ಷೆ. ಆ ಬಳಿಕ ಇನ್ಯಾವ ಪರೀಕ್ಷೆಗೂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹನ್ನೆರಡನೇ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಮಹಾ ಅಗ್ನಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಈಡುಮಾಡುವ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸಿದ್ದರು." ('ನನ್ನ ನಲ್ಲ' - ಮಧುರಚೆನ್ನರ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹದ 'ಕವಿ ಪರಿಚಯ'ದಲ್ಲಿ ಸಿಂಪಿ ಲಿಂಗಣ್ಣ.) ಯಾವ ಅಗ್ನಿಪರೀಕ್ಷೆ ಅದು? ಪರಮಾತ್ಮ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯಿಂದ ಗುರೂಪದೇಶ ಪಡೆದುದು; ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅನಿಸಿದೊಡನೆಯೇ 17ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿಗೆ

ಪ್ರಚಂಡ ನಾಸ್ತಿಕರಾಗಿ ನಿಂತುದು. “ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿಯಿಲ್ಲ; ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ. ದೇವರಿಲ್ಲ-ದಿಂಡರಿಲ್ಲ. ಗುಡಿಯಿಲ್ಲ-ಗುರು ಇಲ್ಲ. ಮಡಿ-ಮುಡಚೆಟ್ಟು ಇಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ. ಶುಚಿ-ಶೀಲಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸುವಂತಿಲ್ಲ.” ಇದರಿಂದ “ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಪ್ಪನೆಂದರೆ ಧರ್ಮಲಂಡ, ಕರ್ಮಲಂಡ, ಪಾಖಂಡಿ ಎನಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಡವಾಗಲಿಲ್ಲ.” ಮುಂದೆ ಮಾನಸ ಪೂಜೆ; “ತರ್ಕದ ಮರ್ಕಟತನವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಕಾರಣದಿಂದ ತೂಕ ತಪ್ಪಿ ನಿರಾಶೆಯು ತಲೆಯೆತ್ತಿತು.” ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯ ವಿಚಾರ. ಆಗವರಿಗೆ 22 ವಯಸ್ಸು, ‘ನನ್ನ ನಲ್ಲ’ದಲ್ಲಿ ಈ ವೇದನೆ ಮೈದಾಳಿದೆ -

ದೇವರಾಯನ ಹೆಸರನೇಕೆ ಕೇಳಿದನಮ್ಮ
ನಾನೇಕೆ ನಂಜು ನುಂಗಿದೆನೆ ತಾಯೀ!
ಯಾವ ಕಡೆಗೂ ಮಗ್ಗಲೂರಗುಡದಮ್ಮಯ್ಯ
ಈ ನೋವ ನಾ ತಾಳಲೆಂತೆ ತಾಯೀ?

ಮನೆಹತ್ತಿ ಉರಿದಲ್ಲಿ ದೂರ ಸರಿಯಲುಬಹುದು
ಮನಹತ್ತಿ ಉರಿದರೆಲ್ಲೋಡಬಹುದೋ?
ಅನುತಾಪವಿದ್ದಲ್ಲಿ ತಂಪು ತೊಡೆಯಲುಬಹುದು
ಮನದ ಕಿಚ್ಚಿನ್ನೆಂತು ನಂದಬಹುದೋ?

ತಮ್ಮ ವಾಡಿಕೆಯ ಮಾನಸ ಪೂಜೆಯ ಕ್ರಮದಿಂದ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಪ್ಪ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ, “ನೀನು ಪಡೆದ ಸ್ವಾನುಭವವನ್ನು ನನಗೂ ದಯಪಾಲಿಸು” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವರು. ಅವರ ಗುರು ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಚರಿತ್ರೆ ವಚನಗಳ ಕಡೆಗೂ ಒಲವು ಹೊರಳುವುದು. ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕಾತರತೆಯಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕರೆಯುವರು. ಈ ವಿರಹದ ಅತಿರೇಕಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯ ವಿಚಾರ... ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಬೋಧನೆಯ ಬೆಳಕು. ಬೈಬಲ್ಲಿನಿಂದಲೂ ಆತ್ಮಿಕ ಸಮಾಧಾನ. ಇಂತು ಆಶೆ-ನಿರಾಶೆಗಳ ನಡುವೆ ಹೊಯ್ದಾಟ. ಇಂತಹ “ಆ ಮೃತ್ಯುಹಾಸದ ಮಸಮಸಕಿ ನಲ್ಲಿ” ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಒಂದು ವಾಕ್ಯ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು - “ಸಂಶಯ ವೃತ್ತಿಯು ಈ ಯುಗದ ಮಾನವರ ಮುಖ್ಯ ದೋಷ. ಆದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆದರುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಧೈರ್ಯ ತಳೆಯಬೇಕು. ಮೂಡಿದ್ದು ಮರೆಯಾಗಿಯೇ ತೀರುವುದು. ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಇರಲಿಕ್ಕಾಗದಿದ್ದರೆ ಸತ್ಸಂಗವನ್ನು ದೊರಕಿಸಬೇಕು, ಅದು ಅಶಕ್ಯವಾದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರ

ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದೂ ಆಗದಿದ್ದರೆ ವಿಶ್ವ ಚಾಲಕನ ಮೇಲೆ ಹೇಗೋ ಹೊರಹಾಕಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು.”

ಈ ಗಡುವಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆಪ್ತ ಸಂಬಂಧಿಕ ಸಾಧುವೊಬ್ಬರ ಸತ್ಯಾಲಾಪದಿಂದ ಸಮಾಧಾನ ಲಾಭ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ 'ವಿಚಾರ ನಿಸ್ತರಂಗೀಣೀಕರಣ' ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ, ಮೌನ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು. ಆಕಾಶವನ್ನು ಕುರಿತು ಸ್ವೆನ್ನರನ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿ ಬರುವಿಕೆ. ಈಗ ವಯಸ್ಸು 24. ಜಡಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಜೀವನ ಸೃಷ್ಟಿಯತ್ತ ಹೊರಳುವಿಕೆ. ಜೀವನ ಸಾಮಂಜಸ್ಯದ ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಐಕ್ಯಸಾಧನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ. ಗೆಳೆಯ ಮಾದಣ್ಣನೊಡನೆ ಸಖ್ಯೆಯೋಗದ ಅನುಷ್ಠಾನ; ಅದರಲ್ಲಿ ಸಫಲತೆಯ ಅನಿಸಿಕೆ. ಆಯಿತು; ಚೆನ್ನಮಲ್ಲರು 'ಮಧುರಚೆನ್ನ'ರಾದರು. 'ಮಧುರ ಗೀತ' ಹಾಡಿದರು -

ನನಗೆ ನೀನತಿ ಮಧುರ, ನಿನಗೆ ನಾ ಬಲು ಚೆನ್ನ
ಹೀಗೆಂತಲೇ ನಾವು "ಮಧುರಚೆನ್ನ."

'ಮಧುರ ಗೀತ'ದ 5 'ಮುದ್ದು'ಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ಕೊನೆಗೂ ಬರುವ ಮುತ್ತಿನಂತಹ ಮಾತೆಂದರೆ -

ದೇವಲೀಲೆಯ ಕಾಣೆ, ಕರ್ಮಜಾಲವೊ ಕಾಣೆ
ಅದು ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯಾಚೆಗಿನ ಮಾತು
ಯಾವದೇನೇ ಇರಲಿ, ಪ್ರೀತಿಯಂಥಾ ವಸ್ತು
ಭವದಲ್ಲಿ ಕಾಣೆ ಮನಗಂಡ ಮಾತು.

'ನನ್ನ ನಲ್ಲ'ದ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಬೇಂದ್ರೆಯವರು "ಗೆಳೆಯ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು 'ಮಧುರಚೆನ್ನ'ನೆಂಬ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನಾಮಕರಣವನ್ನು 'ಮಧುರ ಗೀತ'ದಿಂದ ಮೊದಲು ಪಡೆದರೂ ಇವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪುನರ್ಜನ್ಮವು ಇವರು ಆ ಮೇಲೆ ಬರೆದ 'ನನ್ನ ನಲ್ಲ'ದಲ್ಲಿದೆ" ಎಂದು ಬರೆದುದು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ 'ಮಧುರ ಗೀತ'ದಲ್ಲಿ 'ಪ್ರೀತಿಯ ಮಹತಿ'ಯನ್ನು ಕುರಿತು ಎಷ್ಟೇ 'ಸಫಲತೆ'ಯ ಅನುಭವದ ನುಡಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದರೂ ಆ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಅಲೌಕಿಕತೆಯ ಸ್ಪರ್ಶವುಂಟಾಗಿಲ್ಲ; ಅದು ಲೌಕಿಕದ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ - ಇಂದ್ರಿಯಾನುಭೂತಿಯ ಹುದಲೊಳಗೇ ತುಸುವಾದರೂ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂಬ ವಾಸನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ 'ನನ್ನ ನಲ್ಲ'ದಲ್ಲಿ (ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಚೈತನ್ಯರು ಒಂದೆಡೆ ಹೇಳಿದಂತೆ) ಆ

“ಕಲಿಯುಗದ ವಾಸನೆ”ಯಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೃತಯುಗದ ಕೃತಕೃತ್ಯತೆ ಮೈವೆತ್ತಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ದೇವರಾಯನನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂಬ ಮರುಗು, ಕಾಣದ್ದಕ್ಕೆ ಕೊರಗು, ಕಂಡಾಗ ಬೆರಗು ಮೂಡಿ ನಿಂತಿವೆ -

ನಿಶ್ಯಬ್ದ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಶಬ್ದದಾಚೆಯ ಶಬ್ದ
ನಿಶ್ಯಬ್ದವಿದ್ದರೂ ಮೌನವಲ್ಲ |
ನಿಸ್ಸೀಮ ನಿಸ್ಸೀಮ ಸೀಮದಲೆ ನಿಸ್ಸೀಮ
ನಿಸ್ಸೀಮವೆಂದರೂ ಶೂನ್ಯವಲ್ಲ ||

ಸುತ್ತು ಮುತ್ತು ಸ್ಪರ್ಶ ಒಳಗು ಹೊರಗೂ ಸ್ಪರ್ಶ
ಕೆಳಗು ಮೇಲೂ ಸ್ಪರ್ಶ ಮಧುರಸ್ಪರ್ಶ |
ಅತ್ತ ಹೊರಳಲು ಸ್ಪರ್ಶ ಇತ್ತ ಹೊರಳಲು ಸ್ಪರ್ಶ
ಎತ್ತೆತ್ತಲೂ ಸ್ಪರ್ಶ ದಿವ್ಯಸ್ಪರ್ಶ! ||

ಇಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಸಾಫಲ್ಯಾನುಭೂತಿಯಿದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ‘ದೇವತಾ ಪೃಥಿವೀ’ ಗೀತದಲ್ಲಿ ಈ ‘ಆಲೌಕಿಕ ಸಂಸ್ಪರ್ಶ’ದ ನಿಬಿಡ ಸುಖಾನುಭೂತಿಯ ಹಂಬಲ ಸಾಲುಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿ ಮಿನುಗುತ್ತಿದೆ -

ಮೊಲೆಹಾಲು ಸಾಕಮ್ಮಾ ಸವಿಲಾಲಿ ಬೇಕಮ್ಮಾ
ಮುದ್ದಾಡಿ ರಮಿಸಿ ಮೈದಡವ | ಏಳಮ್ಮಾ
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ||

ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಹಸಿವಿಲ್ಲ ಕರುಳಿಗೆ ಸೊಗಸಿಲ್ಲ
ಮೊಲೆ ಸಾಕು ಮುದ್ದು ಕೊಡು ತಾಯಿ | ಏಳಮ್ಮಾ
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ||

ಮೊಲೆಹಾಲು ರುಚಿಗೊಂಡು ಮನದ್ದಾಲು ಬಯಸೀನ
ಗುಟುಗುಟುಕಿಗೊಮ್ಮೆ ಮಿಕ್ಕಿಮಿಕ್ಕಿ | ಏಳಮ್ಮಾ
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ||

ಕನಸಿನ ಕನ್ನಕ್ಕಿ ಮನಸಿನ ಮಾಯಮ್ಮ
ಎಚ್ಚೆತ್ತು ತಾಯಿ ಎಂವೆ ಬಿಚ್ಚ | ಏಳಮ್ಮಾ
ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ||

ಅಂತೂ ಆಗಸದ ಆಚೆಗೆ, ಸ್ನೇಹ ಪರಿವಾರದಲ್ಲಿ, ಸಾಧು ಸಮಾಗಮದಲ್ಲಿ ಸಿಗಬೇಕೆಂದು ಅಲೆದಾಡಿ ಅಲೆದಾಡಿ, ಕೊನೆಗೆ ಅಡಿಯ ಕೆಳಗಣ ನೆಲದಾಯಿಯ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರು ಬಾಳ ಹುರುಳನ್ನು ಪಡೆಯಲೆತ್ತಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸಫಲರಾದರೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಈ ಗೀತದಲ್ಲಿ 'ಮಲಗಿರುವ ತಾಯಿ ಪೃಥಿವಿ' ಎದ್ದು 'ಸವಿಲಾಲಿ' ಹೇಳಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಒಡಮೂಡಿದ್ದರೆ, ಐರಿಷ್ ಅನುಭಾವಿ 'ವಿ.ಈ. 'ಪೃಥಿವ್ಯಮಾತೆ'ಯನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕವನವೊಂದರಲ್ಲಿ -

“But I have touched the lips of clay.
Mother! Thy rudest sod to me
Is thrilled with fire of hidden day
And haunted by all mystery!”

(ಮಣ್ಣು ಮುಟ್ಟಿದರೂ ನನಗೆ, ತಾಯಿ!, ನಿನ್ನ ಹೆಣ್ಣು ನುಣ್ಣುಟಿಯ ಮುಟ್ಟಿದಂತಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಮ್ಮಾ! ನಿನ್ನ ಗೀಳು ಹೆಂಟಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನನಗೆ ದಿನಪತಿಯ ದೀಪ್ತಿಯಡಗಿದೆ, ಅತರ್ಕೃತಿಯ ಆವಾಸವಿದೆ) ಎಂದು ಹಾಡಿದುದು ಆ ಕವಿ ಮೊಲೆಹಾಲನು ಕುಡಿದು, ಸವಿಲಾಲಿ ಕೇಳಿ, ಮುದ್ದಾಡಿ ರಮಿಸಿ ಮೈದಡವಿಸಿಕೊಂಡನೆಂಬ ದಿವ್ಯಾನುಭೂತಿಯು ಉದ್ಗಾರವಾಗಿದೆ.

ಅದಿರಲಿ. ಈ ಗೀತವನ್ನು ಕುರಿತು (ಶ್ರೀ ಬೇಂದ್ರೆಯವರು ಭಾವಪರವಶತೆಯಿಂದ ಇಂತು ನುಡಿಡಿರುವರು - “ ‘ದೇವತಾ ಪೃಥಿವೀ’ ಎಂಬ ಕವನವು ಇವರ ಕೃತಿಸತಿಯ ಶಿರೋರತ್ನವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಕಾವ್ಯ. ಅದರ ಬಗೆ, ಅದರ ಬಂಧ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಚಂದ. ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ಥಾಯೀಭಾವದ ಪ್ರಶಾಂತ ಗಾಂಭೀರ್ಯವು, ಸಂಚಾರಿಗಳ ಸಲಿಲಗತಿಯು, ಅದರ ಕರುಣರಂಜಿತವಾದ ದಿವ್ಯ ವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನು ಸಹೃದಯರೆದೆಯಲ್ಲಿ ಪಾತಾಳ ಗಂಗೆಯು ಆಕಾಶಗಂಗೆಯನ್ನು ಚುಂಬಿಸಲು ಹೊರಚಿಮ್ಮುವಳೆಂಬಂತೆ ಹೊಮ್ಮಿಸುವುದು...”

... ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ

**ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್
ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪಟ್ಟಿ**

ಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ	ಕೃತಿ ಹೆಸರು
1	ಸಮಗ್ರ ಶಿಕ್ಷಣ
2	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ದಿವ್ಯ ಜೀವನ
3	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಭಾರತೀಯ ಧರ್ಮ ಪರಂಪರೆ ಮತ್ತು ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ದರ್ಶನ
4	ಶ್ರೀ ಮಾತಾರವಿಂದರ ಪೂರ್ಣಯೋಗ
5	ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಪದ್ಯಗಳು
6	ರವಿ ಬೆಳಗಿದ ಪಥ (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ವಚನವೇದ ಸಂಕಲನ)
7	ನವೆಂಬರ್ 24, 1926 ಅಧಿಮಾನಸ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅವರೋಹಣ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿದಿನದ ಮಹತ್ವ
8	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು (ಒಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಪರಿಚಯ)
9	ಶ್ರೀಮಾತೆ (ಒಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಪರಿಚಯ)
10	ಕೇಂಬ್ರಿಜ್‌ನ ಸುಗಂಧಿತ ಪುಷ್ಪ (ಮಾನವತೆಗೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಕೊಡುಗೆ)
11	ಅತಿಮಾನಸ ಹಾಗೂ ಹೊಸ ಜಗತ್ತೊಂದರ ಜನನ (ಶ್ರೀಮಾತೆ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಬರಹಗಳ ಸಂಕಲನ)
12	ಭಾರತ ಮತ್ತು ಭರತಮಾತೆಯ ದೈವನಿಯತಿ
13	ಆದರ್ಶ ಶಿಕ್ಷಕ
14	ಪೂರ್ಣಯೋಗ
15	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಧರ್ಮ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತ್ವ
16	ಶ್ರೀಮಾತೆಗೆ 72 (ಬಾಹತ್ತರ) ಕವನಗಳ ಅರ್ಪಣೆ

ಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ	ಕೃತಿ ಹೆಸರು
17	ಶಿಕ್ಷಣ ಕುರಿತು ಶ್ರೀಮಾತಾರವಿಂದರ ವಿಚಾರಧಾರೆ
18	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ದರ್ಶನ
19	ಶ್ರೀಮಾತೆ ಭಾರತಮಾತೆ
20	ದುರ್ಗಾಸ್ತೋತ್ರ
21	ಚಿಂತನಗಳು ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತಿಗಳು
22	ಯೋಗ ಸಮನ್ವಯ
23	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದಾಶ್ರಮ
24	ಪ್ರಸೂತಿ ಪೂರ್ವದ ಶಿಕ್ಷಣ ಶೋಭಾಯಮಾನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನೆಡೆಗೆ
25	ಮಗುವನ್ನು ಪೋಷಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?
26	ಸುಪ್ರಮಾನಸದ ಶ್ರೀಮಾತೆ
27	ಸಾವಿತ್ರಿ (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಸಾರಾಂಶ)
28	ಪೂರ್ಣಯೋಗದ ಪಥದಲ್ಲಿ
29	ಬೆಳಕಿನ ಕಿರಣಗಳು
30	24 th November 1926 (Descent of Overmental Consciousness)
31	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಾವಿತ್ರಿ
32	ಮಾನುಷ ಚಕ್ರ
33	ಚೈತ್ಯ ಪುರುಷ
34	ಭವಾನಿ ಭಾರತಿ

ಬಂದ ಅವಘಡವು ಕಡು-ಮಧುರ ಸ್ಥಿತಿಯ ತಂದಿತ್ತು ತೋಷ ಜೊತೆಗೆ
ಪ್ರತಿಘಟನೆ ಕೂಡ ಜ್ಞಾನ-ಬೋಧೆಗಳ ಅನುಭೂತಿ ದಿವ್ಯ ಒಸಗೆ,
ಸಾಲು-ಸಾಲಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಮಾಲೆ ಔನ್ನತ್ಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ
ರೂಢಿಗತ ಮಾತು ಮಾಕಾವ್ಯವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಗೊಂಡಿತ್ತಿಲ್ಲಿ

– ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ
(ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ 'ಸಾವಿತ್ರಿ'; ದಳ 1 ರೇಣು 3 ಪುಟ 31)

RNI No. 22511/1971

No. of Pages **56 + 4 (Cov. Page)**

KAR Reg No.: RNP/KA/BGS/368/2018-2020

Kannada Monthly Magazine

Date of Publication on 7th of Every Month

Permitted to Post 10th of Every Month. Reg. Valid till: 31-12-2020

Licensed to Post at BG PSO, Mysore Road, Bengaluru - 560 026

ವಿಜಯವೆಂದಿಗೂ ಫಲಿಸದಿಹ ನಿತ್ಯ ಗಮನದಲಿ ನಮ್ಮ ಯಾತ್ರೆ

- ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ

(ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ 'ಸಾವಿತ್ರಿ'; ದಳ 2 ರೇಣು 11 ಪುಟ 262)

Ed. Sri Puttu Parashuram Kulkarni, Pub: Dr. Ajit Sabnis

Ptd. by M/s. Sessaasai e-forms Pvt. Ltd.,

on behalf of Sri Aurobindo Complex Trust, 'Sri Aurobindo Marg',

J.P. Nagar I Phase, Bengaluru - 560 078. Phone: 080 - 22449882.